I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 108/2006

af 11. januar 2006

om ændring af forordning (EF) nr. 1725/2003 om vedtagelse af visse internationale regnskabsstandarder i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002, for så vidt angår IFRS 1, 4, 6 og 7 samt internationale regnskabsstandarder (IAS) nr. 1, 14, 17, 32, 33 og 39 samt International Financial Reporting Interpretations Committees (IFRIC) fortolkningsbidrag 6

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder, særlig artikel 3, stk. 1 ([1]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1715/2003 ([2]) blev der vedtaget visse internationale standarder og fortolkninger, der eksisterede pr. 14. september 2002.

(2) Den 30. juni 2005 udsendte International Accounting Standards Board (IASB) ændringer af IFRS 1 *Førstegangsanvendelse af International Financial Reporting Standards* og grundlaget for konklusioner til IFRS 6 Efterforskning og vurdering af råstofforekomster med henblik på at skabe klarhed om en udtagelse, der gives til virksomheder, som anvender IFRS for første gang, og som vælger at anvende IFRS 6 før den 1. januar 2006.

(3) Den 18. august 2005 udsendte IASB IFRS 7 *Finansielle instrumenter: Oplysninger*. Med standarden indføres der nye krav til bedre oplysninger om finansielle instrumenter i virksomhedernes regnskaber. Den erstatter IAS 30 *Oplysning i pengeinstitutters og lignende finansielle institutioners årsregnskaber* og visse af bestemmelserne i IAS 32 *Finansielle instrumenter: Oplysning og præsentation*.

(4) Den 18. august 2005 udsendte IASB også en ændring af IAS 1 *Præsentation af årsregnskaber — Oplysning om kapital*, hvor der indføres krav om oplysninger om en virksomheds kapital.

(5) Den 18. august 2005 udsendte IASB ændringer af IAS 39 *Finansielle instrumenter: Anerkendelse og opgørelse* og IFRS 4 *Forsikringskontrakter — Finansielle garantikontrakter*. Formålet med ændringerne er at sikre, at udstedere af finansielle garantikontrakter inddrager de medfølgende forpligtelser på deres balance.

(6) Den 1. september 2005 udsendte International Financial Reporting Interpretations Committee (IFRIC) IFRIC-fortolkningsbidrag 6 *Liabilities arising from Participating in a Specific Market — Waste Electrical and Electronic Equipment*, herefter »IFRIC 6«. Med IFRIC 6 skabes der klarhed om regnskabsføring af ansvar for udgifter til affaldshåndtering.

(7) Høringen af tekniske sagkyndige bekræfter, at IFRS 1, IFRS 4, IFRS 7, IAS 1, IAS 39 og IFRIC 6 opfylder de tekniske kriterier for vedtagelse, som er fastlagt i artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1606/2002.

(8) Vedtagelsen af IFRS 7 indebærer følgelig ændringer af andre internationale regnskabsstandarder for at sikre en logisk sammenhæng mellem internationale regnskabsstandarder. Disse konsekvensændringer påvirker IFRS 1, IFRS 4, IAS 14, IAS 17, IAS 32, IAS 33 og IAS 39.

(9) Forordning (EF) nr. 1725/2003 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(10) De foranstaltninger, der vedtages i denne forordning, er i overensstemmelse med Regnskabskontroludvalgets udtalelse —

([1]) EUT L 243 af 11.9.2002, s. 1.

([2]) EUT L 261 af 13.10.2003, s. 1; forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 2106/2005 (EUT L 337 af 22.12.2005, s. 16).

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I bilag I til forordning (EF) nr. 1725/2003 foretages følgende ændringer:

(1) International regnskabsstandard (IFRS) 1 *Førstegangsanvendelse af International Financial Reporting Standards* ændres i overensstemmelse med ændringer af IFRS og konklusionsgrundlaget til IFRS 6 *Efterforskning og vurdering af råstofforekomster* som anført i bilaget til denne forordning.

(2) International regnskabsstandard (IAS) 30 *Oplysning i pengeinstitutters og lignende finansielle institutioners årsregnskaber* erstattes af IFRS 7 *Finansielle instrumenter: Oplysninger* som anført i bilaget til denne forordning.

(3) International regnskabsstandard (IAS) 1 *Præsentation af årsregnskaber — oplysning om kapital* ændres i overensstemmelse med ændringen af IAS som anført i bilaget til denne forordning.

(4) IAS 39 *Finansielle instrumenter: Anerkendelse og opgørelse* og IFRS 4 *Forsikringskontrakter* ændres i overensstemmelse med ændringen af IAS 39 og IFRS 4 som anført i bilaget til denne forordning.

(5) International Financial Reporting Interpretations Committees (IFRIC) IFRIC-fortolkningsbidrag 6 *Liabilities arising from Participating in a Specific Market — Waste Electrical and Electronic Equipment*, indsættes som anført i bilaget til denne forordning.

(6) Vedtagelsen af IFRS 7 indebærer følgelig ændringer af IFRS 1 og 4 samt IAS 14, IAS 17, IAS 32, IAS 33 og IAS 39 i overensstemmelse med bilag C til IFRS 7 som anført i bilaget til denne forordning.

(7) IAS 32 ændres i overensstemmelse med ændringen af IAS 39 og IFRS 4 som anført i bilaget til denne forordning.

Artikel 2

(1) Alle selskaber anvender ændringerne af IFRS 1 samt IAS 39 og IFRS 4 som anført i bilaget til denne forordning senest fra begyndelsesdagen for det regnskabsår, der begynder i 2006.

(2) Alle selskaber anvender IFRS 7 og ændringen af IAS 1 som anført i bilaget til denne forordning senest fra begyndelsesdagen for det regnskabsår, der begynder i 2007.

(3) Alle selskaber anvender IFRIC 6 som anført i bilaget til denne forordning senest fra begyndelsesdagen for det regnskabsår, der begynder i 2006.

Selskaber, hvis regnskabsår begynder i december, anvender senest IFRIC 6 fra begyndelsesdagen for det regnskabsår, der begynder i 2005.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. januar 2006.

På Kommissionens vegne
Charlie McCREEVY
Medlem af Kommissionen

BILAG

INTERNATIONALE REGNSKABSSTANDARDER

IFRS 1	Ændringer af IFRS 1 *Førstegangsanvendelse af IFRS* og konklusionsgrundlaget for IFRS 6 *Efterforskning og vurdering af råstofforekomster*
IFRS 7	IFRS 7 *Finansielle instrumenter: Offentliggørelse*
IAS 1	Ændringer af IAS 1 *Præsentation af årsregnskaber — Oplysning om kapital*
IAS 39 IFRS 4	Ændringer af IAS 39 *Finansielle instrumenter: Anerkendelse og opgørelse* og IFRS 4 *Forsikringskontrakter — Finansielle garantikontrakter.*
IFRIC 6	IFRIC-fortolkningsbidrag 6 *Liabilities arising from Participating in a Specific Market — Waste Electrical and Electronic Equipment*

Kopiering tilladt inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde. Alle eksisterende rettigheder forbeholdes uden for EØS, med undtagelse af retten til at kopiere til personlig brug eller anden form for »fair dealing«. Yderligere oplysninger fås hos IASB på adressen www.iasb.org

Ændring af IFRS 1 Førstegangsanvendelse af International Financial Reporting Standards

Dette dokument viser ændringerne af IFRS 1 *Førstegangsanvendelse af International Financial Reporting Standards*. Ændringerne er resultatet af de forslag til ændring af IFRS, som var indeholdt i et høringsudkast, der blev offentliggjort den 29. april 2005.

Ændring af IFRS 1

Afsnit 36B og den foranstående overskrift indsættes som følger.

Undtagelse fra kravet om at fremlægge sammenligningstal for IFRS 6

36B En virksomhed, der anvender IFRS-standarderne inden 1. januar 2006 og vælger at anvende IFRS 6 *Efterforskning og vurdering af råstofforekomster* inden 1. januar 2006, behøver ikke at anvende kravene i IFRS 6 på de sammenligningstal, der er præsenteret i virksomhedens første IFRS-årsregnsskab.

INTERNATIONAL REGNSKABSSTANDARD IFRS 7

Finansielle instrumenter: Oplysninger

FORMÅL

1 Formålet med denne standard er at fastsætte krav om, at virksomhederne i deres årsregnskaber skal give oplysninger, der gør det muligt for brugere af årsregnskabet at bedømme:

(a) finansielle instrumenters betydning for virksomhedens finansielle stilling og indtjening,

(b) karakteren og omfanget af de med finansielle instrumenter forbundne risici i regnskabsåret og på balancedagen, og hvordan ledelsen styrer disse risici.

2 Principperne i denne standard supplerer principperne for indregning, måling og præsentation af finansielle aktiver og forpligtelser i IAS 32 *Finansielle instrumenter: Præsentation* og IAS 39 *Finansielle Instrumenter: Indregning og måling*.

ANVENDELSESOMRÅDE

3 Denne standard skal anvendes af alle virksomheder på alle typer finansielle instrumenter, med undtagelse af:

(a) de kapitalandele i dattervirksomheder, associerede virksomheder og joint ventures, som regnskabsmæssigt behandles i overensstemmelse med IAS 27 *Koncernregnskaber og separate årsregnskaber*, IAS 28 *Investeringer i associerede virksomheder* eller IAS 31 *Kapitalandele i joint ventures*. I visse tilfælde giver IAS 27, IAS 28 eller IAS 31 imidlertid virksomheder mulighed for regnskabsmæssigt at behandle en kapitalandel i en dattervirksomhed, associeret virksomhed eller joint venture i overensstemmelse med IAS 39; foruden kravene i denne standard finder oplysningskravene i IAS 27, IAS 28 eller IAS 31 anvendelse i disse tilfælde. Virksomhederne skal desuden anvende denne standard på alle afledte finansielle instrumenter vedrørende kapitalandele i dattervirksomheder, associerede virksomheder eller joint ventures, medmindre de afledte finansielle instrumenter opfylder definitionen på et egenkapitalinstrument i IAS 32,

(b) arbejdsgiveres rettigheder og forpligtelser i forbindelse med pensionsordninger, hvor IAS 19 *Personaleydelser* finder anvendelse,

(c) aftaler om betinget købspris ved en virksomhedssammenslutning (jf. IFRS 3 *Virksomhedssammenslutninger*). Denne undtagelse finder kun anvendelse på den overtagende virksomhed,

(d) forsikringskontrakter som defineret i IFRS 4 *Forsikringskontrakter*. Denne standard finder dog anvendelse på afledte finansielle instrumenter, som er indbygget i forsikringskontrakter, hvis de i henhold til IAS 39 skal behandles regnskabsmæssigt separat af virksomheden,

(e) finansielle instrumenter, kontrakter og forpligtelser i henhold til aktiebaseret vederlæggelse, der er omfattet af IFRS 2 *Aktiebaseret vederlæggelse*, idet denne standard dog finder anvendelse på kontrakter, som er omfattet af afsnit 5-7 i IAS 39.

4 Denne standard finder anvendelse på både indregnede og ikke-indregnede finansielle instrumenter. Indregnede finansielle instrumenter omfatter finansielle aktiver og finansielle forpligtelser, som ligger inden for anvendelsesområdet for IAS 39. Ikke-indregnede finansielle instrumenter omfatter visse finansielle instrumenter, som ligger uden for anvendelsesområdet for IAS 39, men inden for denne standards anvendelsesområde (f.eks. visse lånetilsagn).

5 Denne standard finder anvendelse på kontrakter vedrørende køb eller salg af et ikke-finansielt aktiv, som er omfattet af IAS 39 (jf. afsnit 5-7 i IAS 39).

KATEGORIER AF FINANSIELLE INSTRUMENTER OG OPLYSNINGSNIVEAU

6 Når der i henhold til denne standard kræves oplysning om de enkelte kategorier af finansielle instrumenter, skal virksomheden opdele finansielle instrumenter i passende kategorier i forhold til arten af de givne oplysninger og under hensyntagen til de pågældende finansielle instrumenters karakteristika. Virksomheden skal give tilstrækkelige oplysninger til at muliggøre afstemning af balanceposterne.

FINANSIELLE INSTRUMENTERS BETYDNING FOR DEN FINANSIELLE STILLING OG INDTJENINGEN

7 **En virksomhed skal give oplysninger, der gør det muligt for brugere af dens årsregnskab at bedømme finansielle instrumenters betydning for virksomhedens finansielle stilling og indtjening.**

Balancen

Kategorier af finansielle aktiver og finansielle forpligtelser

8 Den regnskabsmæssige værdi af hver af følgende kategorier, som defineret i IAS 39, skal oplyses enten i balancen eller i noterne:

(a) finansielle aktiver til dagsværdi gennem resultatet med separat præsentation af (i) de finansielle aktiver, der klassificeres som sådanne ved første indregning, og (ii) de finansielle aktiver, der klassificeres som værende besiddet med handel for øje i overensstemmelse med IAS 39,

(b) hold-til-udløb-investeringer,

(c) lån og tilgodehavender,

(d) finansielle aktiver disponible for salg,

(e) finansielle forpligtelser til dagsværdi gennem resultatet med separat præsentation af (i) de finansielle forpligtelser, der klassificeres som sådanne ved første indregning, og (ii) de finansielle forpligtelser, der klassificeres som værende besiddet med handel for øje i overensstemmelse IAS 39,

(f) finansielle forpligtelser målt til amortiseret kostpris.

Finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser til dagsværdi gennem resultatet

9 Hvis en virksomhed har klassificeret et lån eller tilgodehavende (eller en gruppe af lån eller tilgodehavender) til dagsværdi gennem resultatet, skal den oplyse:

(a) den maksimale *kreditrisiko* (jf. afsnit 36(a)), der er forbundet med lånet eller tilgodehavendet (eller gruppen af lån eller tilgodehavender) på balancedagen,

(b) det beløb, hvormed eventuelle tilknyttede afledte kreditinstrumenter eller lignende instrumenter reducerer den maksimale kreditrisiko,

(c) den beløbsmæssige størrelse af den ændring i dagsværdien for lånet eller tilgodehavendet (eller gruppen af lån eller tilgodehavender) i løbet af regnskabsåret og akkumuleret, som kan henføres til ændringer i den kreditrisiko, der er forbundet med det finansielle aktiv, opgjort enten:

(i) som den beløbsmæssige størrelse af den ændring i dagsværdien, der ikke kan henføres til ændringer i markedsforhold, der giver anledning til en *markedsrisiko*,

eller

(ii) med brug af en anden metode, som efter virksomhedens opfattelse giver et mere korrekt billede af den beløbsmæssige størrelse af den ændring i dagsværdien, som kan henføres til ændringer i den kreditrisiko, der er forbundet med aktivet.

Ændringer i markedsforhold, som giver anledning til markedsrisiko, omfatter ændringer i en observeret (toneangivende) rente, råvarepris eller valutakurs eller et pris- eller renteindeks,

(d) den beløbsmæssige størrelse af ændringen i dagsværdien for alle tilknyttede afledte kreditinstrumenter eller lignende instrumenter i løbet af regnskabsåret og akkumuleret, siden lånet eller tilgodehavendet blev klassificeret.

10 Hvis en virksomhed har klassificeret en finansiel forpligtelse til dagsværdi gennem resultatet eller i henhold til afsnit 9 i IAS 39, skal den oplyse:

(a) den beløbsmæssige størrelse af den ændring i den finansielle forpligtelses dagsværdi i løbet af regnskabsåret og akkumuleret, som kan henføres til ændringer i den kreditrisiko, der er forbundet med forpligtelsen, opgjort enten:

(i) som den beløbsmæssige størrelse af den ændring i dagsværdien, som ikke kan henføres til ændringer i markedsforhold, der giver anledning til markedsrisiko (jf. appendiks B, afsnit B4),

eller

(ii) med brug af en anden metode, som efter virksomhedens opfattelse giver et mere korrekt billede af den beløbsmæssige størrelse af den ændring i dagsværdien, som kan henføres til ændringer i den kreditrisiko, der er forbundet med forpligtelsen.

Ændringer i markedsforhold, som giver anledning til markedsrisiko, omfatter ændringer i en toneangivende rente, i prisen på en anden virksomheds finansielle instrument eller i en råvarepris, en valutakurs eller et pris- eller renteindeks. For kontrakter, der indeholder et »unit linking«-element, omfatter ændringer i markedsforhold ændringer i den tilknyttede interne eller eksterne investeringsfonds indtjening,

(b) forskellen mellem den finansielle forpligtelses regnskabsmæssige værdi og det beløb, virksomheden i henhold til kontrakten ville skulle betale ved kontraktens udløb til indehaveren af forpligtelsen.

11 En virksomhed skal oplyse:

(a) de anvendte metoder til opfyldelse af kravene i afsnit 9(c) og 10(a),

(b) hvis virksomheden mener, at de oplysninger, den har givet for at opfylde kravene i afsnit 9(c) eller 10(a), ikke giver et korrekt billede af den ændring i det finansielle aktivs eller den finansielle forpligtelses dagsværdi, som kan henføres til ændringer i den med aktivet eller forpligtelsen forbundne kreditrisiko, begrundelsen for denne vurdering samt de efter virksomhedens opfattelse relevante faktorer.

Omklassifikation

12 Hvis en virksomhed har omklassificeret et finansielt aktivt som et aktiv målt:

(a) til kostpris eller amortiseret kostpris frem for til dagsværdi

eller

(b) til dagsværdi frem for til kostpris eller amortiseret kostpris,

skal den oplyse det omklassificerede beløb til eller fra hver kategori og årsagen til omklassifikationen (jf. afsnit 51-54 i IAS 39).

Ophør af indregning

13 En virksomhed kan have overdraget finansielle aktiver på en sådan måde, at ingen eller nogle af de finansielle aktiver ikke opfylder kriterierne for ophør af indregning (jf. afsnit 15-37 i IAS 39). Virksomheden skal for hver kategori af sådanne finansielle aktiver oplyse:

(a) aktivernes art,

(b) arten af virksomhedens risici og afkast i forbindelse med ejendomsretten,

(c) hvis virksomheden fortsætter med at indregne samtlige aktiver, den regnskabsmæssige værdi af aktiverne og de dermed forbundne forpligtelser,

(d) hvis virksomheden fortsætter med at indregne aktiverne i det omfang, den fortsat har et engagement, de oprindelige aktivers samlede regnskabsmæssige værdi, værdien af de aktiver, virksomheden fortsætter med at indregne, og den regnskabsmæssige værdi af de dertil knyttede forpligtelser.

Sikkerhed

14 En virksomhed skal oplyse:

(a) den regnskabsmæssige værdi af finansielle aktiver, der er stillet som sikkerhed for forpligtelser eller betingede forpligtelser, herunder beløb, som er omklassificeret i overensstemmelse med afsnit 37(a) i IAS 39,

(b) vilkår, der knyttet til sikkerhedsstillelsen.

15 Hvis en virksomhed har modtaget pant (i form af finansielle eller ikke-finansielle aktiver), som den kan sælge eller genpantsætte uanset misligholdelse fra pantets indehaver, skal den oplyse:

(a) dagsværdien af det modtagne pant,

(b) dagsværdien af pant, som virksomheden på denne måde har solgt eller genpantsat, og hvorvidt virksomheden er forpligtet til at levere det tilbage,

(c) vilkår, der er knyttet til anvendelsen af pantet.

Hensættelseskonto for kredittab

16 Hvis finansielle aktiver værdiforringes ved kredittab, og virksomheden registrerer værdiforringelsen på en separat konto (f.eks. en hensættelseskonto til registrering af individuelle værdiforringelser eller en tilsvarende konto til registrering af en samlet værdiforringelse af aktiver) frem for direkte at reducere aktivets regnskabsmæssige værdi, skal den præsentere en afstemning af ændringer i løbet af regnskabsåret på den pågældende konto for hver kategori af finansielle aktiver.

Sammensatte finansielle instrumenter med flere indbyggede afledte finansielle instrumenter

17 Hvis en virksomhed har udstedt et instrument, som både indeholder et forpligtelses- og et egenkapitalelement (jf. afsnit 28 i IAS 32), og instrumentet omfatter flere indbyggede afledte finansielle instrumenter med indbyrdes afhængige værdier (f.eks. et konvertibelt gældsinstrument, som kan indløses), skal virksomheden oplyse om tilstedeværelsen af disse elementer.

Misligholdelse

18 En virksomhed skal give følgende oplysninger om *lån*, der er indregnet på balancedagen:

(a) detaljer vedrørende eventuel misligholdelse i regnskabsåret af hovedstol, renter, amortiseringsfonde eller indløsningsbestemmelser,

(b) den regnskabsmæssige værdi på balancedagen af misligholdte lån,

(c) hvorvidt misligholdelsen er udbedret eller lånebetingelserne genforhandlet forud for tidspunktet for årsregnskabets godkendelse til offentliggørelse.

19 Har der i regnskabsåret fundet anden misligholdelse af låneaftaler sted end de i afsnit 18 anførte, skal virksomheden give de samme oplysninger, som kræves i henhold til afsnit 18, såfremt sådan misligholdelse gjorde det muligt for långiver at kræve tilbagebetaling (medmindre misligholdelsen blev udbedret eller lånebetingelserne genforhandlet på eller forud for balancedagen).

Resultatopgørelse og egenkapital

Indtægts- og omkostningsposter samt gevinster og tab

20 En virksomhed skal oplyse om følgende indtægts- og omkostningsposter samt gevinster og tab enten i selve årsregnskabet eller i noterne:

(a) nettogevinster eller nettotab hidrørende fra:

(i) finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser til dagsværdi gennem resultatet med separat præsentation af gevinster eller tab hidrørende fra finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser, der er klassificeret som sådanne ved første indregning, og gevinster eller tab hidrørende fra finansielle aktiver og finansielle forpligtelser, der er klassificeret som værende besiddet med handel for øje i overensstemmelse med IAS 39,

(ii) finansielle aktiver disponible for salg med separat præsentation af den beløbsmæssige størrelse af gevinst eller tab, som er indregnet direkte på egenkapitalen i regnskabsåret, og det beløb, som er fjernet fra egenkapitalen og indregnet i årets resultat,

(iii) hold-til-udløb-investeringer,

(iv) lån og tilgodehavender,

(v) finansielle forpligtelser målt til amortiseret kostpris,

(b) samlede renteindtægter og samlede renteudgifter (beregnet ved anvendelse af den effektive rentemetode) for finansielle aktiver og finansielle forpligtelser, som ikke er til dagsværdi gennem resultatet,

(c) indtægter fra og omkostninger ved provisioner og gebyrer (bortset fra de beløb, der indgår i opgørelsen af den effektive rente) hidrørende fra:

(i) finansielle aktiver og finansielle forpligtelser, som ikke er til dagsværdi gennem resultatet,

(ii) forvaltningsaktiviteter og andre betroede aktiviteter, som indebærer forvaltning eller investering af aktiver på vegne af enkeltpersoner, fonde, pensionskasser og andre institutioner,

(d) renteindtægter, som er tilskrevet værdiforringede finansielle aktiver i overensstemmelse med afsnit AG93 i IAS 39,

(e) den beløbsmæssige størrelse af eventuelle tab ved værdiforringelser for hver kategori af finansielle aktiver.

Andre oplysninger

Regnskabspraksis

21 En virksomhed skal i henhold til afsnit 108 i IAS 1 *Præsentation af årsregnskaber* i oversigten over væsentlig anvendt regnskabspraksis oplyse de(t) ved udarbejdelsen af årsregnskabet anvendte målingsgrundlag og andre anvendte regnskabsprincipper, som er relevante for forståelsen af årsregnskabet.

Regnskabsmæssig sikring

22 En virksomhed skal for hver type sikring, som er beskrevet i IAS 39 (dvs. sikring af dagsværdi, sikring af pengestrømme og sikring af nettoinvesteringer i udenlandske virksomheder), give separat oplysning om følgende:

(a) en beskrivelse af sikringen,

(b) en beskrivelse af de finansielle instrumenter, der er klassificeret som sikringsinstrumenter, og deres dagsværdi på balancedagen,

(c) arten af de afdækkede risici.

23 Ved sikring af pengestrømme skal en virksomhed give følgende oplysninger:

(a) i hvilke regnskabsår, pengestrømmene forventes at finde sted, og hvornår de forventes at påvirke resultatet,

(b) en beskrivelse af alle forventede transaktioner, som tidligere har været regnskabsmæssigt behandlet som sikring, men som ikke længere forventes at finde sted,

(c) det beløb, som er indregnet på egenkapitalen i regnskabsåret,

(d) det beløb, som er fjernet fra egenkapitalen og medtaget i årets resultat med angivelse af det beløb, der er medtaget i hver enkelt post i resultatopgørelsen,

(e) det beløb, der er fjernet fra egenkapitalen i regnskabsåret og medtaget i den oprindelige kostpris eller anden regnskabsmæssig værdi af et ikke-finansielt aktiv eller en ikke-finansiel forpligtelse, hvis anskaffelse eller pådragelse var en sikret forventet fremtidig transaktion, som anses for højst sandsynlig.

24 En virksomhed skal give følgende separate oplysninger:

(a) ved sikring af dagsværdi oplyses om:

(i) gevinster eller tab på sikringsinstrumentet,

(ii) de gevinster eller tab på den sikrede post, som kan henføres til den afdækkede risiko,

(b) ineffektivitet, som indregnes i resultatet, og som hidrører fra sikring af pengestrømme,

(c) ineffektivitet, som indregnes i resultatet, og som hidrører fra sikring af nettoinvesteringer i udenlandske virksomheder.

Dagsværdi

25 En virksomhed skal, med undtagelse af bestemmelserne i afsnit 29, for hver kategori af finansielle aktiver og finansielle forpligtelser (jf. afsnit 6) oplyse dagsværdien af den pågældende kategori af aktiver og forpligtelser på en måde, som gør det muligt at sammenligne den med den regnskabsmæssige værdi.

26 Ved oplysning af dagsværdier foretager virksomheden en kategorisering af finansielle aktiver og finansielle forpligtelser, men modregner dem kun i det omfang, deres regnskabsmæssige værdi modregnes i balancen.

27 En virksomhed skal oplyse:

(a) de anvendte metoder og, såfremt der er anvendt en værdiansættelsesmetode, de forudsætninger, der er lagt til grund ved opgørelsen af dagsværdien af hver kategori af finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser. Eksempelvis skal en virksomhed i givet fald oplyse om de forudsætninger, der knytter sig til forudbetalingssatser, skønnede kredittab og rente- og diskonteringssatser,

(b) hvorvidt dagsværdier helt eller delvist opgøres direkte i forhold til officielle markedskurser på et aktivt marked eller på basis af skøn ved anvendelse af en værdiansættelsesmetode (jf. afsnit AG71-AG79 i IAS 39),

(c) hvorvidt de dagsværdier, der indregnes eller oplyses i årsregnskabet, helt eller delvist opgøres ved anvendelse af en værdiansættelsesmetode, som er baseret på forudsætninger, der ikke understøttes af kurser fra observerede aktuelle markedstransaktioner med samme instrument (dvs. uden ændring i form eller sammensætning) og ikke er baseret på tilgængelige observerede markedsdata. For så vidt angår dagsværdier, som indregnes i årsregnskabet, skal virksomheden, hvis en ændring af en eller flere af disse forudsætninger til et rimeligt sandsynligt alternativ ville medføre en væsentligt anderledes dagsværdi, angive dette og oplyse om virkningen af sådanne ændringer. I den forbindelse skal væsentlighed vurderes med hensyn til resultatet og samlede aktiver eller forpligtelser eller, hvis ændringer i dagsværdi indregnes på egenkapitalen, den samlede egenkapital,

(d) hvis (c) finder anvendelse, baseres den samlede ændring i dagsværdi på et skøn ved anvendelse af en værdiansættelsesmetode, som er indregnet i resultatet i regnskabsåret.

28 Hvis markedet for et finansielt instrument ikke er aktivt, fastsætter virksomheden dagsværdien ved anvendelse af en værdiansættelsesmetode (jf. afsnit AG74-AG79 i IAS 39). Den bedste indikation af dagsværdien ved første indregning er dog transaktionsprisen (dvs. dagsværdien af det betalte eller modtagne vederlag), medmindre betingelserne i afsnit AG76 i IAS 39 er opfyldt. Det betyder, at der kan være en forskel mellem dagsværdien ved første indregning og det opgjorte beløb pr. samme dag ved anvendelse af værdiansættelsesmetoden. Hvis der består en sådan forskel, skal virksomheden for hver kategori af finansielle instrumenter oplyse om:

(a) sin regnskabspraksis for indregning af denne forskel i resultatet for at afspejle en ændring i faktorer (herunder tid), som markedsdeltagere ville tage i betragtning ved prisfastsættelsen (jf. afsnit AG76A i IAS 39),

(b) den samlede forskel, der skal indregnes i resultatet ved regnskabsårets begyndelse og slutning, og en afstemning af ændringer i denne forskel i balancen.

29 Der skal ikke oplyses om dagsværdien:

(a) hvis den regnskabsmæssige værdi udgør en rimelig tilnærmelse af dagsværdien, eksempelvis for finansielle instrumenter såsom kortfristede tilgodehavender fra salg og tjenesteydelser og leverandørforpligtelser,

(b) for investeringer i egenkapitalinstrumenter, som ikke har en officiel markedskurs på et aktivt marked, eller dermed forbundne afledte finansielle instrumenter, som måles til kostpris i overensstemmelse med IAS 39, fordi deres dagsværdi ikke kan måles pålideligt,

(c) for kontrakter med skønsmæssig deltagelse (som beskrevet i IFRS 4), hvis dagsværdien af dette element ikke kan måles pålideligt.

30 I de i afsnit 29(b) og (c) beskrevne tilfælde skal virksomheden give oplysninger, som skal gøre det muligt for brugere af årsregnskabet selv at bedømme, om der er forskel på den regnskabsmæssige værdi og dagsværdien af de finansielle aktiver og de finansielle forpligtelser, herunder:

(a) det forhold, at dagsværdien ikke er oplyst for disse instrumenter, fordi den ikke kan måles pålideligt,

(b) en beskrivelse af de finansielle instrumenter, deres regnskabsmæssige værdi og en redegørelse for, hvorfor deres dagsværdi ikke kan måles pålideligt,

(c) oplysning om markedet for de pågældende instrumenter,

(d) oplysning om, hvorvidt og hvordan virksomheden påtænker at afhænde de finansielle instrumenter,

(e) det forhold, at indregning af finansielle instrumenter, hvis dagsværdi tidligere ikke kunne ikke måles pålideligt, i givet fald ophører, dagsværdien på det tidspunkt, indregning ophører, og den beløbsmæssige størrelse af den indregnede gevinst eller det indregnede tab.

ARTEN OG OMFANGET AF RISICI HIDRØRENDE FRA FINANSIELLE INSTRUMENTER

31 **En virksomhed skal give oplysninger, som gør det muligt for brugere af virksomhedens årsregnskab at bedømme arten og omfanget af virksomhedens risici hidrørende fra finansielle instrumenter på balancedagen.**

32 De oplysninger, der kræves i henhold til afsnit 33-42, tager sigte på risici hidrørende fra finansielle instrumenter, og hvordan sådanne risici styres. Disse risici omfatter typisk (men ikke kun) kreditrisiko, *likviditetsrisiko* og markedsrisiko.

Kvalitative oplysninger

33 En virksomhed skal for hver type risiko give oplysning om:

(a) de risici, virksomheden er udsat for, og hvordan de opstår,

(b) virksomhedens målsætninger, strategier og procedurer for styring af risikoen og de metoder, der anvendes til at måle risikoen,

(c) alle ændringer i (a) eller (b) i forhold til det foregående regnskabsår.

Kvantitative oplysninger

34 En virksomhed skal for hver type risiko hidrørende fra finansielle instrumenter give følgende oplysninger:

(a) sammenfattende kvantitative data om den pågældende risiko for virksomheden på balancedagen. Disse oplysninger skal være baseret på den information, der formidles internt til nøglepersoner i virksomhedens ledelse (som defineret i IAS 24 *Oplysning om nærtstående parter*), f.eks. virksomhedens bestyrelse eller administrerende direktør,

(b) de oplysninger, der kræves i henhold til afsnit 36-42, såfremt de ikke er givet i medfør af (a), medmindre risikoen ikke er væsentlig (vedrørende begrebet »væsentlighed« henvises til afsnit 29-31 i IAS 1),

(c) koncentrationer af risici, hvis de ikke fremgår af (a) og (b).

35 Hvis de kvantitative data, der er oplyst på balancedagen, ikke giver et korrekt billede af virksomhedens risici i regnskabsåret, skal virksomheden give yderligere oplysninger, som giver et korrekt billede.

Kreditrisiko

36 En virksomhed skal for hver kategori af finansielle instrumenter give følgende oplysninger:

(a) det beløb, der bedst udtrykker virksomhedens maksimale kreditrisiko på balancedagen uden hensyntagen til eventuel sikkerhedsstillelse eller andre udvidelser af kreditværdigheden (f.eks. nettingaftaler, der ikke opfylder kriterierne for modregning i henhold til IAS 32),

(b) i forbindelse med det i (a) oplyste beløb en beskrivelse af sikkerhedsstillelsen og andre udvidelser af kreditværdigheden,

(c) oplysning om kreditkvaliteten af finansielle aktiver, som hverken er *forfaldne* eller værdiforringede,

(d) den regnskabsmæssige værdi af finansielle aktiver, der ville have været forfaldne eller værdiforringede, såfremt de tilknyttede betingelser ikke var blevet genforhandlet.

Finansielle aktiver, som er enten forfaldne eller værdiforringede

37 En virksomhed skal for hver kategori af finansielle aktiver give følgende oplysninger:

(a) en analyse af alderen på finansielle aktiver, som er forfaldne på balancedagen, men ikke værdiforringede,

(b) en analyse af finansielle aktiver, som hver for sig er opgjort som værdiforringede på balancedagen, herunder hvilke faktorer virksomheden tog i betragtning ved denne vurdering,

(c) for de beløb, der oplyses i medfør af (a) og (b), en beskrivelse af den sikkerhed, virksomheden har modtaget for de pågældende finansielle aktiver, samt andre udvidelser af kreditværdigheden og et skøn over deres dagsværdi, hvis det er praktisk muligt.

Sikkerhedsstillelse og andre udvidelser af kreditværdigheden

38 Hvis en virksomhed kommer i besiddelse af finansielle eller ikke-finansielle aktiver i regnskabsåret ved at gøre udlæg i modtaget sikkerhed eller indfri andre udvidelser af kreditværdigheden (f.eks. garantier), og disse aktiver opfylder kriterierne i andre standarder for indregning, skal virksomheden give følgende oplysninger:

(a) arten og den regnskabsmæssige værdi af de modtagne aktiver,

(b) hvis aktiverne ikke umiddelbart kan konverteres til likvide beholdninger, virksomhedens strategi for afhændelse af sådanne aktiver eller anvendelse af dem i forbindelse med sine aktiviteter.

Likviditetsrisiko

39 En virksomhed skal give følgende oplysninger:

(a) en løbetidsanalyse af finansielle forpligtelser, som viser de kontraktlige restløbetider,

(b) en beskrivelse af, hvordan virksomheden styrer den likviditetsrisiko, der er forbundet med de i (a) oplyste løbetider.

Markedsrisiko

Følsomhedsanalyse

40 En virksomhed skal, hvis den ikke opfylder bestemmelserne i afsnit 41, give følgende oplysninger:

(a) en følsomhedsanalyse for hver type markedsrisiko, virksomheden er udsat for på balancedagen, med angivelse af, hvordan resultatet og egenkapitalen ville være blevet påvirket af ændringer i den relevante risikovariabel, som var rimeligt sandsynlige på det tidspunkt,

(b) de metoder og antagelser, der er lagt til grund for følsomhedsanalysen,

(c) ændringer i disse metoder og antagelser i forhold til det foregående regnskabsår og årsagerne til sådanne ændringer.

41 Hvis virksomheden udarbejder en følsomhedsanalyse, f.eks. value-at-risk, der afspejler den indbyrdes afhængighed mellem risikovariabler (f.eks. rentesatser og valutakurser), og anvender den til at styre finansielle risici, kan denne følsomhedsanalyse træde i stedet for den i afsnit 40 nævnte analyse. Virksomheden skal desuden give følgende oplysninger:

(a) en redegørelse for den anvendte metode til udarbejdelsen af en sådan følsomhedsanalyse og de vigtigste parametre og antagelser, der er lagt til grund for de oplyste data,

(b) en redegørelse for formålet med den anvendte metode og for begrænsninger ved metoden, der kan betyde, at oplysningerne ikke fuldt ud afspejler dagsværdien af de pågældende aktiver og forpligtelser.

Andre oplysninger om markedsrisiko

42 Hvis den følsomhedsanalyse, der er fremlagt i henhold til afsnit 40 eller 41, ikke giver et korrekt billede af den risiko, der er forbundet med et finansielt instrument (f.eks. fordi risikoen ved regnskabsårets slutning ikke afspejler risikoen i resten af regnskabsåret), skal virksomheden oplyse herom og begrunde, hvorfor den mener, følsomhedsanalysen ikke giver et korrekt billede.

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT OG OVERGANG

43 Virksomheder skal anvende denne standard for regnskabsår, der begynder 1. januar 2007 eller derefter. Det tilskyndes, at standarden anvendes før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender denne standard for et tidligere regnskabsår, skal den oplyse herom.

44 Virksomheder, som anvender denne standard for regnskabsår, der begynder før 1. januar 2006, behøver ikke præsentere sammenligningstal vedrørende de oplysninger, der i henhold til afsnit 31-42 kræves om arten og omfanget af risici hidrørende fra finansielle instrumenter.

OPHÆVELSE AF IAS 30

45 Denne standard erstatter IAS 30 *Oplysning i pengeinstitutters og lignende finansielle institutioners årsregnskaber*.

APPENDIKS A

Definerede termer

Dette appendiks er en integreret del af standarden.

kreditrisiko	Risikoen for, at et finansielt instruments ene part ikke indfrier en forpligtelse og dermed påfører den anden part et tab.
valutarisiko	Risikoen for, at dagsværdien af eller fremtidige pengestrømme fra et finansielt instrument vil svinge som følge af ændringer i valutakurser.
renterisiko	Risikoen for, at dagsværdien af eller fremtidige pengestrømme fra et finansielt instrument vil svinge som følge af ændringer i markedsrenter.
likviditetsrisiko	Risikoen for, at en virksomhed vil have vanskeligt ved imødekomme forpligtelser tilknyttet finansielle instrumenter.
lån	Lån er andre finansielle forpligtelser end kortfristede leverandørforpligtelser på normale kreditvilkår.
markedsrisiko	Risikoen for, at dagsværdien af eller fremtidige pengestrømme fra et finansielt instrument vil svinge som følge af ændringer i markedskurser. Markedsrisiko omfatter tre typer risici: **valutarisiko, renterisiko** og **anden prisrisiko**.
anden prisrisiko	Risikoen for, at dagsværdien af eller fremtidige pengestrømme fra et finansielt instrument vil svinge som følge af andre ændringer i markedskurser end dem, der kan henføres til **renterisikoen** eller **valutarisikoen**, uanset om disse ændringer skyldes forhold, der er specielt knyttet til det enkelte instrument eller udstederen heraf eller til forhold, der påvirker alle tilsvarende instrumenter, som handles på markedet.
forfalden	Et finansielt aktiv er forfaldent, når en modpart har undladt at foretage en betaling, hvortil han var kontraktligt forpligtet.

Følgende udtryk er defineret i afsnit 11 i IAS 32 eller afsnit 9 i IAS 39 og anvendes i denne standard i den i IAS 32 og IAS 39 fastsatte betydning:

— et finansielt aktivs eller en finansiel forpligtelses amortiserede kostpris

— finansielle aktiver disponible for salg

— ophør af indregning

— afledt finansielt instrument

— den effektive rentemetode

— egenkapitalinstrument

— dagsværdi

— finansielt aktiv

— finansielt instrument

— finansiel forpligtelse

— finansielt aktiv eller finansiel forpligtelse til dagsværdi gennem resultatet

— finansielt aktiv eller finansiel forpligtelse besiddet med handel for øje

— forventet transaktion

— sikringsinstrument

— hold-til-udløb-investeringer

— lån og tilgodehavender

— almindeligt køb eller salg

APPENDIKS B

Anvendelsesvejledning

Dette appendiks er en integreret del af standarden.

KATEGORIER AF FINANSIELLE INSTRUMENTER OG OPLYSNINGSNIVEAU (AFSNIT 6)

B1 Virksomheder skal i henhold til afsnit 6 opdele finansielle instrumenter i passende kategorier i forhold til arten af de givne oplysninger og under hensyntagen til de pågældende finansielle instrumenters karakteristika. De kategorier, der er beskrevet i afsnit 6, fastlægges af virksomhederne og adskiller sig derved fra de kategorier af finansielle instrumenter, som er omhandlet i IAS 39 (der indeholder bestemmelser om, hvordan finansielle instrumenter måles, og hvor ændringer i dagsværdi indregnes).

B2 Ved fastlæggelsen af kategorier af finansielle instrumenter skal en virksomhed som minimum:

(a) sondre mellem instrumenter, der måles til amortiseret kostpris, og instrumenter, der måles til dagsværdi,

(b) behandle de finansielle instrumenter, der ligger uden for denne standards anvendelsesområde, som en (eller flere) separat(e) kategori(er).

B3 En virksomhed afgør på grundlag af sine egne forhold, hvor detaljerede oplysninger den skal give for at opfylde kravene i denne standard, hvor stor vægt den vil lægge på forskellige aspekter af kravene, og hvordan den vil sammenfatte oplysningerne for at vise det samlede billede uden at sammenstille oplysninger med forskellige karakteristika. Det er nødvendigt at finde en balancegang mellem overfyldte årsregnskaber med for mange detaljer, som ikke vil være til hjælp for regnskabsbrugere, og utydeliggørelse af vigtige oplysninger som følge af, at for mange oplysninger sammenstilles. Virksomheden skal f.eks. ikke tilsløre vigtige oplysninger ved at præsentere dem midt i en større mængde uvæsentlige detaljer. Tilsvarende skal virksomheden ikke give oplysninger, der er så summariske, at det skjuler vigtige forskelle mellem individuelle transaktioner eller dermed forbundne risici.

FINANSIELLE INSTRUMENTERS BETYDNING FOR DEN FINANSIELLE STILLING OG INDTJENINGEN

Finansielle forpligtelser til dagsværdi gennem resultatet (afsnit 10 og 11)

B4 Hvis en virksomhed klassificerer en finansiel forpligtelse til dagsværdi gennem resultatet, skal virksomheden i henhold til afsnit 10(a) oplyse den beløbsmæssige størrelse af ændringer i forpligtelsens dagsværdi, som kan henføres til ændringer i den kreditrisiko, der er forbundet med forpligtelsen. Virksomheden kan i medfør af afsnit 10(a) opgøre dette beløb som den beløbsmæssige størrelse af den ændring i forpligtelsens dagsværdi, der ikke kan henføres til ændringer i markedsforhold, som giver anledning til markedsrisiko. Hvis de eneste relevante ændringer i markedsforholdene for en forpligtelse er ændringer i en observeret toneangivende rente, kan dette beløb skønnes som følger:

(a) Først beregner virksomheden forpligtelsens interne forrentning ved regnskabsårets begyndelse ved brug af den observerede markedskurs på forpligtelsen og forpligtelsens kontraktlige pengestrømme ved regnskabsårets begyndelse. Fra denne forrentningssats trækkes den toneangivende rente ved regnskabsårets begyndelse for at nå frem til den del af den interne forrentning, der er specifik for instrumentet.

(b) Derefter beregner virksomheden nutidsværdien af de til forpligtelsen knyttede pengestrømme ved brug af forpligtelsens kontraktlige pengestrømme ved regnskabsårets slutning og en diskonteringssats svarende til summen af (i) den toneangivende rente ved regnskabsårets slutning og (ii) den del af den interne forrentning, der er specifik for instrumentet, som opgjort i henhold til (a).

(c) Forskellen mellem den observerede markedskurs på forpligtelsen ved regnskabsårets slutning og det i henhold til (b) opgjorte beløb er den ændring i dagsværdi, som ikke kan henføres til ændringer i den toneangivende rente. Det er dette beløb, der skal oplyses.

I dette eksempel forudsættes det, at ændringer i dagsværdi hidrørende fra andre faktorer end ændringer i kreditrisikoen ved instrumentet eller ændringer i renten ikke er væsentlige. Hvis instrumentet i eksemplet indeholder et indbygget afledt instrument, tages ændringen i det afledte instruments dagsværdi ikke i betragtning ved opgørelsen af det beløb, der skal oplyses i henhold til afsnit 10(a).

Andre oplysninger — regnskabspraksis (afsnit 21)

B5 I henhold til afsnit 21 skal virksomhederne oplyse om de(t) målingsgrundlag, der er anvendt ved udarbejdelsen af årsregnskabet, og andre regnskabsprincipper af relevans for forståelsen af årsregnskabet. For så vidt angår finansielle instrumenter, kan disse oplysninger omfatte følgende:

(a) for finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser, der er klassificeret til dagsværdi gennem resultatet:

(i) arten af de finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser, virksomheden har klassificeret til dagsværdi gennem resultatet,

(ii) de kriterier, der er lagt til grund for denne klassifikation af finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser ved første indregning,

(iii) hvordan virksomheden har opfyldt betingelserne i afsnit 9, 11A eller 12 i IAS 39 for en sådan klassifikation. For instrumenter, der er klassificeret i henhold til underafsnit (b)(i) i definitionen i IAS 39 af et finansielt aktiv eller en finansiel forpligtelse til dagsværdi gennem resultatet, omfatter oplysningerne en redegørelse for de omstændigheder, der ligger til grund for den manglende overensstemmelse i målingen eller indregningen, som i modsat fald ville opstå. For instrumenter, der er klassificeret i henhold til underafsnit (b)(ii) i definitionen i IAS 39 af et finansielt aktiv eller en finansiel forpligtelse til dagsværdi gennem resultatet, omfatter oplysningerne en redegørelse for, hvordan klassifikationen til dagsværdi gennem resultatet stemmer overens med virksomhedens dokumenterede styring af risici eller dens investeringsstrategi,

(b) de kriterier, der er lagt til grund for at klassificere finansielle aktiver som disponible for salg,

(c) hvorvidt almindelige køb og salg af finansielle aktiver behandles regnskabsmæssigt på handelsdatoen eller afregningsdatoen (jf. afsnit 38 i IAS 39),

(d) ved anvendelse af en hensættelseskonto til at reducere den regnskabsmæssige værdi af finansielle aktiver, hvis værdi er forringet som følge af kredittab:

(i) de kriterier, som ligger til grund for vurderingen af, hvornår der foretages direkte reduktion (eller, hvis en nedskrivning tilbageføres, direkte forøgelse) af den regnskabsmæssige værdi af værdiforringede finansielle aktiver, og hvornår hensættelseskontoen anvendes,

(ii) de kriterier, som ligger til grund for at nedskrive beløb, der er indregnet i hensættelseskontoen til den regnskabsmæssige værdi af forringede finansielle aktiver (jf. afsnit 16),

(e) hvordan nettogevinster eller nettotab på hver kategori af finansielle instrumenter opgøres (jf. afsnit 20(a)), f.eks. hvorvidt nettogevinster eller nettotab på poster til dagsværdi gennem resultatet omfatter renteindtægter eller udbytte,

(f) de kriterier, virksomheden lægger til grund for vurderingen af, om der er en klar indikation af, at der er opstået et tab ved værdiforringelse (jf. afsnit 20(e)),

(g) efter genforhandling af betingelserne for finansielle aktiver, som ellers ville være forfaldne eller værdiforringede, regnskabspraksis for finansielle aktiver, for hvilke vilkårene er blevet genforhandlet (jf. afsnit 36(d)).

I henhold til afsnit 113 i IAS 1 skal virksomheder i oversigten over væsentlige regnskabsprincipper eller i andre noter give oplysning om de vurderinger, bortset fra dem, som involverer skøn, ledelsen har foretaget i forbindelse med anvendelsen af virksomhedens regnskabspraksis, og som har den væsentligste indvirkning på de i årsregnskabet indregnede beløb.

ARTEN OG OMFANGET AF RISICI HIDRØRENDE FRA FINANSIELLE INSTRUMENTER (AFSNIT 31-42)

B6 De oplysninger, der kræves i henhold til afsnit 31-42, skal enten gives i årsregnskabet eller indarbejdes ved krydshenvisning fra årsregnskabet til en anden opgørelse, f.eks. en kommentar eller risikoredegørelse fra ledelsen, som er tilgængelig for regnskabsbrugere på samme vilkår og tidspunkt som årsregnskabet. Er oplysningerne ikke indarbejdet ved krydshenvisninger, er årsregnskabet ufuldstændigt.

Kvantitative oplysninger (afsnit 34)

B7 I henhold til afsnit 34(a) skal der præsenteres sammenfattende kvantitative data om de risici, en virksomhed er udsat for, baseret på de oplysninger, som formidles internt til nøglepersoner i virksomhedens ledelse. Hvis en virksomhed anvender flere metoder til at styre risici, skal virksomheden give oplysning om den eller de metoder, der giver de mest relevante og pålidelige informationer. Begreberne »relevans« og »pålidelighed« er behandlet i IAS 8 *Årets resultat, fundamentale fejl og ændringer i anvendt regnskabspraksis.*

B8 I henhold til afsnit 34(c) skal der oplyses om koncentrationer af risici. Koncentrationer af risici hidrører fra finansielle instrumenter, som har samme karakteristika og påvirkes på samme måde af ændringer i økonomiske eller andre forhold. Identifikationen af koncentrationer af risici forudsætter en vurdering, der tager hensyn til virksomhedens forhold. Oplysninger om koncentrationer af risici skal omfatte:

(a) en beskrivelse af, hvordan ledelsen opgør koncentrationer,

(b) en beskrivelse af de fælles karakteristika, der kendetegner hver koncentration (f.eks. modpart, geografisk område, valuta eller marked),

(c) den beløbsmæssige størrelse af den risiko, der er forbundet med alle finansielle instrumenter med de respektive karakteristika.

Den maksimale kreditrisiko (afsnit 36(a))

B9 I henhold til afsnit 36(a) skal virksomheder oplyse det beløb, som bedst udtrykker virksomhedens maksimale kreditrisiko. For et finansielt aktiv vil det normalt være den regnskabsmæssige bruttoværdi fratrukket:

(a) alle beløb, der er modregnet i overensstemmelse med IAS 32,

og

(b) alle tab ved værdiforringelse, der er indregnet i overensstemmelse med IAS 39.

B10 Aktiviteter, der medfører kreditrisiko og dermed bidrager til den maksimale kreditrisiko, er bl.a. (men ikke kun):

(a) ydelse af lån og tilgodehavender til kunder og investeringer i andre virksomheder. I så fald er den maksimale kreditrisiko den regnskabsmæssige værdi af de til formålet anvendte finansielle aktiver,

(b) indgåelse af kontrakter om afledte finansielle instrumenter, f.eks. valutakontrakter, renteswaps og afledte kreditinstrumenter. Hvis det aktiv, der bliver resultatet, måles til dagsværdi, er den maksimale kreditrisiko på balancedagen den regnskabsmæssige værdi,

(c) udstedelse af finansielle garantier. I så fald er den maksimale kreditrisiko det maksimale beløb, som virksomheden ville skulle betale, hvis garantien kræves indfriet, og som kan være væsentligt større end det beløb, der er indregnet som en forpligtelse,

(d) udstedelse af et lånetilsagn, som er uopsigeligt i facilitetens brugstid eller kun kan opsiges efter en væsentlig ændring i negativ retning. Hvis udsteder ikke kan nettoafregne lånetilsagnet i likvide beholdninger eller et andet finansielt instrument, er den maksimale kreditrisiko det fulde beløb for lånetilsagnet. Det skyldes, at det ikke kan vides, om beløbet for eventuelle uudnyttede dele af lånetilsagnet vil blive hævet på et senere tidspunkt. Dette beløb kan være væsentligt større end det beløb, der er indregnet som en forpligtelse.

Analyse af kontraktlige løbetider (afsnit 39(a))

B11 Ved udarbejdelsen af den analyse af kontraktlige løbetider for finansielle forpligtelser, der kræves i henhold til afsnit 39(a), baserer virksomheden sig på sin egen vurdering af det mest hensigtsmæssige antal tidsintervaller. Virksomheden kan eksempelvis beslutte, at følgende tidsintervaller er hensigtsmæssige:

(a) højst en måned,

(b) mindst en måned og højst tre måneder,

(c) mindst tre måneder og højst et år,

(d) mindst et år og højst fem år.

B12 Hvis en modpart selv kan vælge, hvornår et beløb skal betales, medtages forpligtelsen på grundlag af det tidligste tidspunkt, virksomheden kan afkræves betaling. Eksempelvis medtages finansielle forpligtelser, som kan kræves tilbagebetalt af virksomheden på anfordring (f.eks. anfordringsindskud) i det tidligste tidsinterval.

B13 Hvis en virksomhed har givet tilsagn om at stille beløb til rådighed i rater, medtages hver rate i det tidligste tidsinterval, hvor virksomheden kan afkræves betaling. Eksempelvis medtages et uudnyttet lånetilsagn i det tidsinterval, der omfatter det tidligste tidspunkt, der kan hæves på det.

B14 De beløb, der oplyses i løbetidsanalysen, er de kontraktlige udiskonterede pengestrømme, f.eks.:

(a) bruttobeløbet for finansielle leasingforpligtelser (før fradrag af finansieringsomkostninger),

(b) kurser fastsat i terminsaftaler om køb af finansielle aktiver for likvide beholdninger,

(c) nettobeløb for receiver-renteswaps, for hvilke der udveksles nettopengestrømme,

(d) kontraktmæssige beløb, der udveksles i et afledt finansielt instrument (eksempelvis en valutaswap), for hvilket der udveksles bruttopengestrømme,

(e) bruttolånetilsagn.

Sådanne udiskonterede pengestrømme adskiller sig fra det beløb, der fremgår af balancen, eftersom beløbet i balancen er baseret på diskonterede pengestrømme.

B15 Virksomheden skal i givet fald i den analyse af kontraktlige løbetider for finansielle forpligtelser, der kræves i henhold til afsnit 39(a), præsentere en separat analyse af henholdsvis afledte finansielle instrumenter og ikke-afledte finansielle instrumenter. Eksempelvis vil det være hensigtsmæssigt at sondre mellem pengestrømme fra afledte finansielle instrumenter og fra ikke-afledte finansielle instrumenter, hvis pengestrømmene fra de afledte finansielle instrumenter bruttoafregnes. Det skyldes, at der til den udgående bruttopengestrøm kan være knyttet en indgående pengestrøm.

B16 Hvis det ikke er et fast beløb, der skal betales, opgøres det oplyste beløb på grundlag af de gældende forhold på balancedagen. Eksempelvis kan det oplyste beløb, hvis det beløb, der skal betales, varierer med ændringer i et indeks, baseres på niveauet for det pågældende indeks på balancedagen.

Markedsrisiko — følsomhedsanalyse (afsnit 40 og 41)

B17 I henhold til afsnit 40(a) kræves der en følsomhedsanalyse for hver type markedsrisiko, en virksomhed er udsat for. I henhold til afsnit B3 afgør virksomheden selv, hvordan den sammenfatter oplysningerne for at give et samlet billede uden at sammenstille oplysninger med forskellige karakteristika om risici fra væsensforskellige økonomiske omgivelser, jf. følgende eksempler:

(a) en virksomhed, som handler finansielle instrumenter, kan give disse oplysninger særskilt for finansielle instrumenter, der besiddes med handel for øje, og finansielle instrumenter, der ikke besiddes med handel for øje,

(b) en virksomhed bør ikke sammenstille oplysninger om sine markedsrisici fra områder med hyperinflation med oplysninger om de samme markedsrisici fra områder med meget lav inflation.

Hvis virksomheden kun er udsat for én type markedsrisici inden for én type økonomiske omgivelser, bør den ikke præsentere disaggregerede data.

B18 I henhold til afsnit 40(a) skal det af følsomhedsanalysen fremgå, hvordan rimeligt sandsynlige ændringer i relevante risikovariabler (f.eks. gældende markedsrenter, valutakurser, kurser på egenkapitalinstrumenter eller råvarepriser) påvirker resultatet. I den forbindelse gælder følgende:

(a) virksomheder behøver ikke opgøre, hvad regnskabsårets resultat ville have været, hvis relevante risikovariabler havde været anderledes. Virksomhederne oplyser i stedet virkningen for resultatet på balancedagen baseret på den antagelse, at der forekom en rimeligt sandsynlig ændring i den relevante risikovariabel på balancedagen, som blev anvendt på den risiko, der forelå på det tidspunkt. Hvis en virksomhed eksempelvis ved årets udgang har en variabel forrentet forpligtelse, skulle virksomheden oplyse, hvordan det ville påvirke resultatet (dvs. renteudgiften) for det indeværende regnskabsår, hvis renten havde varieret i et rimeligt sandsynligt omfang,

(b) virksomheder behøver ikke opgøre virkningen for resultatet og egenkapitalen for hver ændring inden for et interval af rimeligt sandsynlige ændringer i den relevante risikovariabel. Det er tilstrækkeligt at oplyse henholdsvis største og mindste ændring inden for det rimeligt sandsynlige interval.

B19 Virksomheden bør ved vurderingen af, hvad der er en rimeligt sandsynlig ændring i den relevante risikovariabel, tage følgende i betragtning:

(a) de økonomiske omgivelser, inden for hvilke den opererer. En rimeligt sandsynlig ændring bør ikke omfatte usandsynlige eller »worst case« scenarier eller »stress tests«. Hvis graden af ændring i den underliggende risikovariabel er stabil, behøver virksomheden heller ikke ændre den valgte rimeligt sandsynlige ændring i risikovariablen. Som eksempel kan det antages, at renten er 5 procent, og en virksomhed vurderer, at et udsving i renten på ± 50 basispoint er rimeligt sandsynligt. Den bør oplyse virkningen for resultatet, hvis renten ændres til 4,5 procent eller 5,5 procent. I det følgende regnskabsår er renten steget til 5,5 procent. Virksomheden mener fortsat, at renten kan svinge med ± 50 basispoints (dvs. graden af ændring er stabil). Virksomheden skulle oplyse virkningen for resultatet og egenkapitalen, hvis renten steg til 5 procent eller 6 procent. Virksomheden ville ikke behøve at revidere sin vurdering af, at renten med rimelig sandsynlighed kunne svinge med ± 50 basispoints, medmindre der er belæg for, at renten var blevet væsentligt mere ustabil,

(b) tidsrammen for vurderingen. Følsomhedsanalysen skal vise virkningerne af ændringer, der anses for rimeligt sandsynlige i løbet af regnskabsåret, indtil virksomheden næste gang præsenterer disse oplysninger, hvilket normalt et dens næste regnskabsår.

B20 I henhold til afsnit 41 er det tilladt virksomhederne at anvende en følsomhedsanalyse, som afspejler indbyrdes afhængighed mellem risikovariabler, såsom en value-at-risk-metode, hvis den anvender denne analyse til at styre sine finansielle risici. Det gælder også, hvis metoden kun måler potentialet for tab og ikke potentialet for gevinst. En sådan virksomhed kan opfylde bestemmelserne i afsnit 41(a) ved at oplyse, hvilken type value-at-risk-model der er anvendt (f.eks. om modellen er baseret på Monte Carlo-simulationer), og gøre rede for, hvordan modellen virker, og for de vigtigste underliggende forudsætninger (f.eks. ihændehaverperioden og sikkerhedsniveauet). Virksomheder kan også oplyse den historiske observationsperiode og de vægtninger, der er anvendt på observationerne i den pågældende periode, samt forklare, hvordan optioner er behandlet i beregningerne, og hvilke volatiliteter og korrelationer (eller i givet fald Monte Carlo-simulationer af sandsynlighedsfordelingen) der er anvendt.

B21 Virksomhederne skal fremlægge følsomhedsanalyser for deres samlede forretningsområde, men kan fremlægge forskellige typer følsomhedsanalyser for forskellige kategorier af finansielle instrumenter.

Renterisiko

B22 *Renterisiko* hidrører fra rentebærende finansielle instrumenter, der er indregnet i balancen (f.eks. lån og tilgodehavender og udstedte gældsinstrumenter), og fra visse finansielle instrumenter, som ikke er indregnet i balancen (f.eks. visse lånetilsagn).

Valutarisiko

B23 *Valutarisiko* hidrører fra finansielle instrumenter, som er angivet i en fremmed valuta, dvs. en anden valuta end den funktionelle valuta, hvori de måles. I forbindelse med denne standard er der ikke forbundet valutarisiko med finansielle instrumenter, som er ikke-monetære poster, eller finansielle instrumenter, som er angivet i den funktionelle valuta.

B24 Der fremlægges en følsomhedsanalyse for hver valuta, der indebærer en væsentlig risiko for virksomheden.

Andre pris- og kursrisici

B25 *Andre pris- og kursrisici* hidrører fra finansielle instrumenter som følge af ændringer i eksempelvis råvarepriser eller kurser på egenkapitalinstrumenter. For at opfylde bestemmelserne i afsnit 40 kan virksomhederne oplyse virkningen af et fald i et bestemt aktiemarkedsindeks, en bestemt råvarepris eller andre risikovariabler. Hvis en virksomhed eksempelvis udsteder restværdigarantier, som er finansielle instrumenter, skal den oplyse om en forøgelse eller et fald i værdien af de aktiver, garantien vedrører.

B26 To eksempler på finansielle instrumenter, som giver anledning til risiko i relation til kursen på egenkapitalinstrumenter, er besiddelse af egenkapitalinstrumenter i en anden virksomhed og en investering i en fond, som selv har investeringer i egenkapitalinstrumenter. Af andre eksempler kan nævnes terminskontrakter og optioner på køb eller salg af bestemte mængder af et egenkapitalinstrument og swaps, som er indekseret efter kurser på egenkapitalinstrumenter. Dagsværdíen af sådanne finansielle instrumenter påvirkes af ændringer i markedskursen for de underliggende egenkapitalinstrumenter.

B27 I henhold til afsnit 40(a) oplyses resultatets følsomhed (hidrørende f.eks. fra instrumenter klassificeret til dagsværdi gennem resultatet og værdiforringelser af finansielle aktiver disponible for salg) særskilt fra egenkapitalens følsomhed (hidrørende f.eks. fra instrumenter klassificeret som disponible for salg).

B28 Finansielle instrumenter, som en virksomhed klassificerer som egenkapitalinstrumenter, skal ikke måles efterfølgende. Hverken resultatet eller egenkapitalen påvirkes af den risiko i relation til kursen på egenkapitalinstrumenter, der er forbundet med de pågældende instrumenter. Derfor kræves der ingen følsomhedsanalyse.

APPENDIKS C

Ændringer i andre standarder

Ændringerne i dette appendiks skal anvendes for regnskabsår, der begynder 1. januar 2007 eller derefter. Hvis en virksomhed anvender standarden for et tidligere regnskabsår, skal disse ændringer anvendes for samme regnskabsår.

C1 I internationale regnskabsstandarder, hvilket også omfatter IAS og fortolkninger, erstattes henvisninger til IAS 32 *Finansielle instrumenter: Oplysning og præsentation* med henvisninger til IAS 32 *Finansielle instrumenter: Præsentation*, medmindre andet er anført i det følgende.

C2 IAS 32 *Finansielle Instrumenter: Oplysning og præsentation* (ajourført 2003) ændres som følger:

Titlen ændres til »IAS 32 *Finansielle instrumenter: Præsentation*«.

Afsnit 1 ophæves, og afsnit 2-4(a) affattes således:

2 Formålet med denne standard er at fastlægge principperne for præsentation af finansielle instrumenter som forpligtelser eller egenkapital og for modregning af finansielle aktiver og finansielle forpligtelser. Standarden anvendes på udsteders klassifikation af finansielle instrumenter som finansielle aktiver, finansielle forpligtelser og egenkapitalinstrumenter, klassifikation af tilknyttet rente, udbytte, tab og gevinster og de tilfælde, hvor finansielle aktiver og finansielle forpligtelser skal modregnes.

3 Principperne i denne standard supplerer principperne for indregning og måling af finansielle aktiver og finansielle forpligtelser i IAS 39 *Finansielle instrumenter: Indregning og måling* og principperne i IFRS 7 *Finansielle instrumenter: Oplysninger* for fremlæggelse af oplysninger om de finansielle aktiver og finansielle forpligtelser.

Anvendelsesområde

4 Denne standard skal anvendes af alle virksomheder på alle typer finansielle instrumenter, med undtagelse af:

(a) de kapitalandele i dattervirksomheder, associerede virksomheder og joint ventures, som regnskabsmæssigt behandles i overensstemmelse med IAS 27 *Koncernregnskaber og separate årsregnskaber*, IAS 28 *Investeringer i associerede virksomheder* eller IAS 31 *Kapitalandele i joint ventures*. I visse tilfælde giver IAS 27, IAS 28 og IAS 31 imidlertid en virksomhed mulighed for at behandle en kapitalandel i en dattervirksomhed, associeret virksomhed eller et joint venture regnskabsmæssigt i henhold til IAS 39; foruden kravene i denne standard finder oplysningskravene i IAS 27, IAS 28 og IAS 31 anvendelse i disse tilfælde. Virksomhederne skal desuden anvende denne standard på alle afledte finansielle instrumenter vedrørende kapitalandele i dattervirksomheder, associerede virksomheder og joint ventures.

Afsnit 5 og 7 ophæves.

Andet punktum i afsnit 40 affattes således:

40 … Foruden kravene i denne standard finder kravene i IAS 1 og IFRS 7 anvendelse ved oplysning af rente og udbytte.

Sidste punktum i afsnit 47 affattes således:

47 … Når en virksomhed har ret til modregning, men ikke har til hensigt at nettoafregne eller realisere aktiver og indfri forpligtelsen samtidigt, gives der oplysning om modregningens effekt på virksomhedens kreditrisici i overensstemmelse med afsnit 36 i IFRS 7.

Sidste punktum i afsnit 50 affattes således:

50 … Når finansielle aktiver og finansielle forpligtelser, som indgår i en nettingaftale, ikke modregnes, gives der oplysning om aftalens effekt på virksomhedens kreditrisici i overensstemmelse med afsnit 36 i IFRS 7.

Afsnit 51-95 ophæves.

Følgende fodnote føjes til afsnit 98:

IASB overførte i august 2005 alle bestemmelser om oplysning om finansielle instrumenter til IFRS 7 *Finansielle instrumenter: Oplysninger*.

I appendiks A (Anvendelsesvejledning) ophæves afsnit AG24 og AG40 samt sidste punktum i afsnit AG39.

C3 IAS 1 *Præsentation af årsregnskaber* ændres som følger:

Afsnit 4 ophæves.

I afsnit 56 erstattes »IAS 32« med »IFRS 7 *Finansielle instrumenter: Oplysninger*« og i afsnit 105(d)(ii) og 124 erstattes »IAS 32« med »IFRS 7«.

Sidste punktum i afsnit 71(b) affattes således:

71(b) … Eksempelvis kan en finansiel institution ændre ovennævnte beskrivelser, så de indeholder oplysninger, der er relevante for en finansiel institutions aktiviteter.

Fjerde punktum i afsnit 84 affattes således:

84 … Eksempelvis kan en finansiel institution ændre beskrivelserne, så de indeholder oplysninger, der er relevante for en finansiel institutions aktiviteter.

C4 IAS 14 *Præsentation af segmentoplysninger* ændres som følger:

I afsnit 27(a) og (b), 31, 32, 46 og 74 erstattes udtrykket »bestyrelse og øverste ledelse« med »nøglepersoner i ledelsen«.

I afsnit 27(b), 30 og 32 erstattes udtrykket »bestyrelse og ledelse« med »nøglepersoner i ledelsen«.

Første punktum i afsnit 27 affattes således:

27 En virksomheds interne organisations- og ledelsesstruktur og dens interne økonomiske rapporteringssystem til nøglepersoner i ledelsen (eksempelvis bestyrelsen og den administrerende direktør) skal normalt danne grundlag for identifikation af virksomhedens væsentligste risici og forskelle i lønsomhed og dermed for valget af, hvilket segment der skal være det primære og hvilket det sekundære, bortset fra de i nedenstående underafsnit (a) og (b) nævnte tilfælde: …

Tredje punktum i afsnit 28 affattes således:

28 … Derfor præsenterer virksomheder, bortset fra i visse sjældne tilfælde, segmentoplysninger i årsregnskabet på samme grundlag som deres interne økonomiske rapportering til nøglepersoner i ledelsen. …

Første punktum i afsnit 33 affattes således:

33 I henhold til denne standard vil de fleste virksomheder identificere deres forretningssegmenter og geografiske segmenter som de organisationsenheder, om hvilke nøglepersoner i ledelsen eller den øverste beslutningstagende enhed, som kan være en eller flere personer, får oplysninger i forbindelse med deres bedømmelse af hver enheds hidtidige indtjening og beslutningen om fremtidig ressourceallokering. …

C5 I afsnit 31 i IAS 17 *Leasingkontrakter*, erstattes »IAS 32 *Finansielle instrumenter: Oplysning og præsentation*« med »IFRS 7 *Finansielle instrumenter: Oplysninger*« og i afsnit 35, 47 og 56 erstattes »IAS 32« med »IFRS 7«.

C6 I afsnit 72 i IAS 33 *Indtjening pr. aktie* erstattes »IAS 32« med »IFRS 7 *Finansielle instrumenter: Oplysninger*«.

C7 IAS 39 *Finansielle instrumenter: Indregning og måling* (ajourført april 2005) ændres som følger:

Afsnit 1 affattes således:

1 Formålet med denne standard er at fastlægge principperne for indregning og måling af finansielle aktiver, finansielle forpligtelser samt visse kontrakter om køb eller salg af ikke-finansielle aktiver. Krav vedrørende præsentation af oplysninger om finansielle instrumenter er anført i IAS 32 *Finansielle instrumenter: Præsentation*. Krav vedrørende oplysning om finansielle instrumenter er anført i IFRS 7 *Finansielle instrumenter: Oplysninger*.

I afsnit 45 erstattes »IAS 32« med »IFRS 7«.

Afsnit 48 affattes således:

48 Ved opgørelsen af dagsværdien af et finansielt aktiv eller en finansiel forpligtelse i forbindelse med anvendelsen af denne standard, IAS 32 eller IFRS 7 skal en virksomhed anvende afsnit AG69-AG82 i appendiks A.

C8 IAS 39 *Finansielle instrumenter: Indregning og måling* (ajourført juni 2005) ændres som følger:

I afsnit 9 affattes definitionen på et finansielt aktiv eller en finansiel forpligtelse til dagsværdi gennem resultatet således:

… I henhold til IFRS 7, afsnit 9-11 og afsnit B4, skal en virksomhed oplyse om finansielle aktiver og finansielle forpligtelser, den har klassificeret til dagsværdi gennem resultatet…

C9 I IFRS 1 *Førstegangsanvendelse af internationale regnskabsstandarder (IFRS)* ændres afsnit 36A som følger, og der indsættes en overskrift og et afsnit 36C:

36A En virksomhed, der anvender IFRS i sit årsregnskab før 1. januar 2006, skal præsentere sammenligningstal for mindst ét år, men disse sammenligningstal behøver ikke være i overensstemmelse med IAS 32, IAS 39 og IFRS 4. En virksomhed, der vælger at præsentere sammenligningstal, som ikke er i overensstemmelse med IAS 32, IAS 39 og IFRS 4, skal i det første overgangsår:

(a) anvende indregnings- og målingskravene i sine tidligere regnskabsprincipper på sammenligningstallene for finansielle instrumenter, som er omfattet af IAS 32 og IAS 39, og for forsikringskontrakter, som er omfattet af IFRS 4,

…

I tilfælde, hvor en virksomhed vælger at præsentere sammenligningstal, som ikke er i overensstemmelse med IAS 32, IAS 39 og IFRS 4, betyder henvisninger til »datoen for overgangen til IFRS« begyndelsen af det første IFRS-regnskabsår, men kun for så vidt angår disse standarder. Sådanne virksomheder skal opfylde bestemmelserne i afsnit 15(c) i IAS 1 om yderligere oplysninger, hvis opfyldelsen af de specifikke IFRS-krav ikke er tilstrækkeligt til, at brugere af årsregnskabet kan få kendskab til bestemte transaktioners eller andre begivenheders og forholds virkning for virksomhedens finansielle stilling og indtjening.

Fritagelse fra kravet om at præsentere sammenligningstal ved anvendelse af IFRS 7

36C En virksomhed, der anvender IFRS før 1. januar 2006 og vælger at anvende IFRS 7 *Finansielle instrumenter: Oplysninger* i sit første IFRS-årsregnskab, behøver ikke præsentere de i IFRS 7 krævede sammenligningstal i det pågældende årsregnskab.

C10 IFRS 4 *Forsikringskontrakter* ændres som følger:

Afsnit 2(b) affattes således:

(b) finansielle instrumenter, som udstedes af virksomheden med *skønsmæssig deltagelse* (jf. afsnit 35). IFRS 7 *Finansielle instrumenter: Oplysninger* kræver oplysning om finansielle instrumenter, herunder finansielle instrumenter med skønsmæssig deltagelse.

Følgende indsættes som afsnit 35(d):

(d) selv om disse kontrakter er finansielle instrumenter, skal udsteder, hvis han anvender afsnit 19(b) i IFRS 7 på kontrakter med skønsmæssig deltagelse, oplyse om den samlede renteudgift, der er indregnet i resultatet, men behøver ikke beregne denne renteudgift ved anvendelse af den effektive rentemetode.

Efter afsnit 37 ændres overskriften og afsnit 38 og 39 som følger, og der indsættes et afsnit 39A:

Arten og omfanget af risici hidrørende fra forsikringskontrakter

38 Forsikringsgiver skal give oplysninger, som gør det muligt for regnskabsbrugere at vurdere arten og omfanget af risici hidrørende fra forsikringskontrakter.

39 For at overholde afsnit 38 skal forsikringsgiver oplyse:

(a) sine mål, strategier og procedurer for styring af risici, som hidrører fra forsikringskontrakter, og hvilke metoder der anvendes til at styre de pågældende risici,

(b) [ophævet]

(c) oplysninger om *forsikringsrisici* (både før og efter risikoen er mindsket ved reassurance), herunder oplysninger vedrørende:

(i) følsomhed for forsikringsrisici (jf. afsnit 39A),

(ii) koncentrationer af forsikringsrisici, herunder en beskrivelse af, hvordan ledelsen opgør koncentrationer, og en beskrivelse af de karakteristika, der er fælles for hver koncentration (f.eks. type forsikringsbegivenhed, geografisk område eller valuta),

(iii) faktiske krav sammenlignet med tidligere skøn (dvs. udvikling i krav). Oplysningerne om udvikling i krav skal gå tilbage til det regnskabsår, hvor det første væsentlige krav opstod, som stadig indebærer usikkerhed, for så vidt angår størrelse og tidspunkt for betalinger i henhold til kravet, men behøver ikke gå mere end ti år tilbage. Forsikringsgiver behøver ikke give oplysninger om krav, hvor usikkerhed vedrørende kravets størrelse og tidspunktet for betaling typisk er afklaret inden for et år,

(d) oplysninger om kreditrisiko, likviditetsrisiko og markedsrisiko, som ville kræves i henhold til afsnit 31-42 i IFRS 7, hvis forsikringskontrakterne var omfattet af IFRS 7, med følgende undtagelser:

(i) forsikringsgiver behøver ikke fremlægge den løbetidsanalyse, der kræves i henhold til afsnit 39(a) i IFRS 7, hvis han i stedet oplyser det skønnede tidspunkt for de udgående nettopengestrømme, der kan henføres til indregnede forsikringsforpligtelser. Det kan være i form af en analyse, baseret på skønnede tidspunkter, af de i balancen indregnede beløb,

(ii) hvis forsikringsgiver anvender en anden metode til at styre følsomheden over for markedsforhold, f.eks. en analyse af indbyggede værdier, kan han anvende denne følsomhedsanalyse til at opfylde kravet i afsnit 40(a) i IFRS 7. I så fald skal forsikringsgiver også give de oplysninger, der kræves i henhold til afsnit 41 i IFRS 7,

(e) oplysninger om markedsrisici, som hidrører fra indbyggede afledte finansielle instrumenter, der er indeholdt i en hovedforsikringskontrakt, hvis det ikke kræves, at forsikringsgiver måler de indbyggede afledte finansielle instrumenter til dagsværdi, og forsikringsgiver ikke foretager en sådan måling.

39A For at overholde afsnit 39(b)(i) skal forsikringsgiver give enten de oplysninger, der er nævnt i underafsnit (a), eller de oplysninger, der er nævnt i underafsnit (b), efter følgende retningslinjer:

(a) en følsomhedsanalyse, som viser, dels hvordan resultatet og egenkapitalen ville være påvirket, hvis der var forekommet ændringer i de relevante risikovariabler, som var rimeligt sandsynlige på balancedagen, dels hvilke metoder og antagelser der er lagt til grund ved udarbejdelsen af følsomhedsanalysen, samt eventuelle ændringer i disse metoder og antagelser i forhold til det foregående regnskabsår. Hvis forsikringsgiver anvender en anden metode til at styre følsomheden over for markedsforholdene som f.eks. en analyse af indbyggede værdier, kan han opfylde dette krav ved at præsentere den alternative følsomhedsanalyse og give de oplysninger, der kræves i henhold til afsnit 41 i IFRS 7,

(b) kvalitative oplysninger om følsomhed og oplysninger om vilkår og betingelser for forsikringskontrakter, som i væsentlig grad påvirker den beløbsmæssige størrelse, tidspunkterne for og usikkerheden forbundet med forsikringsgivers fremtidige pengestrømme.

APPENDIKS D

Ændringer i IFRS 7, hvis ændringerne i IAS 39 Finansielle instrumenter: Indregning og måling — *Dagsværdioptionen* ikke er anvendt

I juni 2005 udgav IASB ændringer til IAS 39: Finansielle instrumenter: Indregning og måling — Dagsværdioptionen, *som skulle anvendes for regnskabsår begyndende den 1. januar 2006 eller derefter. Hvis en virksomhed anvender IFRS 7 for regnskabsår, der begynder før 1. januar 2006, og ikke anvender de foreliggende ændringer i IAS 39, skal den anvende følgende ændringer i IFRS 7 for det pågældende regnskabsår*:

D1 Overskriften til afsnit 9 og 11 affattes som følger, og afsnit 9 ophæves:

Finansielle forpligtelser til dagsværdi gennem resultatet

11 Virksomheden skal oplyse:

(a) de anvendte metoder til opfyldelse af kravene i afsnit 10(a),

(b) hvis virksomheden mener, at de oplysninger, den har givet for at opfylde kravene i afsnit 10(a), ikke giver et korrekt billede af den ændring i det finansielle aktivs eller den finansielle forpligtelses dagsværdi, som kan henføres til ændringer i den med aktivet eller forpligtelsen forbundne kreditrisiko, begrundelsen for denne vurdering samt de efter virksomhedens opfattelse relevante faktorer.

Afsnit B5(a) affattes således:

(a) de kriterier, der er lagt til grund for ved første indregning at opgøre finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser til dagsværdi gennem resultatet,

Ændring af IAS 1 Præsentation af årsregnskaber

Dette dokument viser ændringerne af IAS 1 *Præsentation af årsregnskaber*. Ændringerne er resultatet af de forslag, der var indeholdt i Høringsudkast 7 *Finansielle instrumenter: Oplysning* (ED 7), som blev offentliggjort i juli 2004. De resterende forslag i ED 7 blev endeligt fastlagt i IFRS 7 *Finansielle instrumenter: Oplysning*.

Virksomheder anvender ændringerne i dette dokument for regnskabsår, der begynder 1. januar 2007 eller derefter. Det anbefales, at de anvendes før dette tidspunkt.

I standarden indsættes følgende overskrift og afsnit 124A-124C.

Kapital

124A En virksomhed skal give oplysninger, der gør det muligt for brugerne af dens årsregnskaber at vurdere virksomhedens mål, praksis og processer for kapitalstyringen.

124B For at være i overensstemmelse med afsnit 124A giver virksomheden følgende oplysninger:

(a) kvalitative oplysninger om dens mål, praksis og processer for kapitalstyringen, herunder (men ikke begrænset til):

(i) en beskrivelse af hvad den styrer som kapital

(ii) hvis en virksomhed er underkastet eksternt pålagte kapitalkrav, karakteren af disse krav og hvordan disse krav er inkorporeret i styringen af kapitalen,

og

(iii) hvordan den opfylder målene for kapitalstyringen.

(b) sammenfattende kvantitative data om, hvad den styrer som kapital. Nogle virksomheder betragter nogle finansielle forpligtelser (f.eks. visse former for efterstillet gæld) som en del af kapitalen. Andre virksomheder betragter ikke visse egenkapitalkomponenter (f.eks. komponenter i forbindelse med likviditetssikringer) som kapital.

(c) ændringer i (a) og (b) i forhold til den foregående periode.

(d) om den i perioden opfyldte de eksternt pålagte kapitalkrav, som den er underkastet.

(e) hvis virksomheden ikke har overholdt sådanne eksternt pålagte kapitalkrav, konsekvenserne af en sådan manglende overholdelse.

Disse oplysninger skal baseres på de oplysninger, der gives internt til virksomhedens ledere i nøglestillinger.

124C En virksomhed kan styre kapitalen på en række måder og være underkastet en række forskellige kapitalkrav. F.eks. kan et konglomerat omfatte virksomheder, der udøver forsikrings- og bankaktiviteter, og disse virksomheder kan også operere inden for flere jurisdiktioner. Hvis aggregerede oplysninger om kapitalkrav og om, hvordan kapitalen styres, ikke indeholder nyttige informationer eller medfører, at en bruger af årsregnskabet får et fordrejet billede af en virksomheds kapitalressourcer, skal virksomheden give særskilte oplysninger om hvert enkelt kapitalkrav, som virksomheden er underlagt.

Ændringer af internationale regnskabsstandarder

IAS 39 *Finansielle instrumenter: Indregning og måling*

IFRS 4 *Forsikringskontrakter*

Finansielle garantikontrakter

ÆNDRINGER AF STANDARDER

Det foreliggende dokument indeholder ændringer af IAS 39 *Finansielle instrumenter: Indregning og måling* og IFRS 4 *Forsikringskontrakter* samt konsekvensændringer af IAS 32 *Finansielle instrumenter: Oplysning og præsentation* og IFRS 7 *Finansielle instrumenter: Oplysninger*. Dokumentet indeholder desuden ændringer af konklusionsgrundlaget for IAS 39 og IFRS 4, vejledningen om anvendelse af IFRS 4 samt appendiks C til IAS 37 *Hensatte forpligtelser, eventualforpligtelser og eventualaktiver*. Ændringerne er resultatet af en række forslag i et høringsudkast vedrørende ændringer af IAS 39 og IFRS 4 — *Finansielle garantikontrakter og kreditforsikring*, som blev offentliggjort i juli 2004.

De angivne ændringer skal anvendes for regnskabsår, som begynder 1. januar 2006 eller derefter. Virksomhederne opfordres til at anvende dem tidligere. Hvis en virksomhed anvender disse ændringer for en tidligere regnskabsperiode, skal den oplyse herom.

ÆNDRINGER AF IAS 39

I standarden udgår afsnit 3, og afsnit 2(e) og (h), afsnit 4 og afsnit 47 er ændret. I afsnit 9 er definitionen på en finansiel forpligtelse til dagsværdi gennem resultatet ændret, og der er indsat en ny definition umiddelbart efter definitionen af finansielle aktiver disponible for salg. Afsnit AG4 er omnummereret til afsnit AG3A, og afsnit AG4A er ændret og omnummereret til AG4. Der er indsat et nyt afsnit AG4A og et nyt afsnit 103B.

Afsnit 43 er gengivet i det følgende af hensyn til overskueligheden, men er ikke ændret.

Ændringerne af afsnit 2(h) og afsnit 47(d) indebærer, at målingskravene i relation til visse lånetilsagn flyttes fra den del af standarden, der vedrører anvendelsesområdet, til den del, der vedrører måling, men medfører i øvrigt ingen ændring af disse krav.

2 Denne standard skal anvendes af alle virksomheder på alle typer finansielle instrumenter, med undtagelse af:

…

(e) rettigheder og forpligtelser i henhold til (i) en forsikringskontrakt, som defineret i IFRS 4 *Forsikringskontrakter*, med undtagelse af en udsteders rettigheder og forpligtelser i henhold til en forsikringskontrakt, som opfylder definitionen på en finansiel garantikontrakt i afsnit 9, eller (ii) en kontrakt, som falder inden for anvendelsesområdet for IFRS 4, idet den omfatter skønsmæssig deltagelse. Denne standard finder dog anvendelse på et afledt finansielt instrument, som er indbygget i en kontrakt, der falder inden for anvendelsesområdet for IFRS 4 (jvf. afsnit 10-13 og appendiks A, afsnit AG27-AG33). Hvis en udsteder af finansielle garantikontrakter på forhånd udtrykkeligt har oplyst, at han betragter sådanne kontrakter som forsikringskontrakter, og har foretaget den for forsikringskontrakter gældende regnskabsmæssige behandling, kan udsteder vælge at anvende enten denne standard eller IFRS 4 på sådanne finansielle garantikontrakter (jvf. afsnit AG4 og AG4A). Udsteder kan foretage dette valg kontrakt for kontrakt, men valget for den enkelte kontrakt kan ikke omgøres.

…

(h) andre lånetilsagn end de i afsnit 4 beskrevne. En udsteder af lånetilsagn skal anvende IAS 37 på lånetilsagn, der ikke falder inden for denne standards anvendelsesområde. Alle lånetilsagn er dog undergivet bestemmelserne i denne standard vedrørende ophør af indregning (jvf. afsnit 15-42 og appendiks A, afsnit AG36-AG63).

4 Følgende lånetilsagn falder inden for denne standards anvendelsesområde:

(a) lånetilsagn, der af virksomheden klassificeres som finansielle forpligtelser til dagsværdi gennem resultatet. Virksomheder, hvor den hidtidige praksis har været at sælge aktiver hidrørende fra virksomhedens lånetilsagn kort tid efter deres opståen, skal anvende denne standard på alle lånetilsagn i samme kategori.

(b) lånetilsagn, der kan nettoafregnes i likvide beholdninger eller ved overdragelse eller udstedelse af et andet finansielt instrument. Sådanne lånetilsagn udgør afledte finansielle instrumenter. Et lånetilsagn anses ikke for at være nettoafregnet, blot fordi lånet udbetales i rater (eksempelvis et prioritetsbyggelån, som udbetales i rater i takt med opførelsen af byggeriet).

(c) tilsagn om at yde et lån til en rentesats, der er under markedsrenten. Det fremgår af afsnit 47(d), hvordan forpligtelser hidrørende fra sådanne lånetilsagn efterfølgende måles.

9 …

Definitioner på fire kategorier af finansielle instrumenter

Et finansielt aktiv eller en finansiel forpligtelse til dagsværdi gennem resultatet **er et finansielt aktiv eller en finansiel forpligtelse, som opfylder en af følgende betingelser:**

(a) Aktivet eller forpligtelsen klassificeres som værende besiddet med handel for øje, hvis aktivet eller forpligtelsen:

…

(iii) er et afledt finansielt instrument (bortset fra afledte finansielle instrumenter, som udgør finansielle garantikontrakter eller er klassificeret som og udgør effektive sikringsinstrumenter).

…

Definition på en finansiel garantikontrakt

En finansiel garantikontrakt **er en kontrakt, som kræver, at udsteder betaler bestemte beløb som godtgørelse til indehaveren for et tab, som denne pådrager sig, fordi en bestemt debitor ikke foretager rettidig betaling i henhold til de oprindelige eller ændrede vilkår for et gældsinstrument.**

…

Første måling af finansielle aktiver og forpligtelser

43 Når et finansielt aktiv eller en finansiel forpligtelse indregnes første gang, skal virksomheden måle aktivet eller forpligtelsen til dagsværdi samt i tilfælde af et finansielt aktiv eller en finansiel forpligtelse, som ikke er indregnet til dagsværdi gennem resultatet, transaktionsomkostninger, som kan henføres direkte til erhvervelsen eller udstedelsen af det finansielle aktiv eller den finansielle forpligtelse.

Efterfølgende måling af finansielle forpligtelser

47 Efter første indregning skal en virksomhed måle alle finansielle forpligtelser til amortiseret kostpris ved anvendelse af den effektive rentemetode, bortset fra:

(a) finansielle forpligtelser til dagsværdi gennem resultatet. Sådanne forpligtelser, herunder afledte finansielle instrumenter, som er forpligtelser, skal måles til dagsværdi. En undtagelse herfra er afledte finansielle forpligtelser, der er knyttet til og skal afregnes ved overdragelse af et unoteret egenkapitalinstrument, hvis dagsværdi ikke kan måles pålideligt. Sådanne afledte finansielle forpligtelser skal måles til kostpris.

(b) finansielle forpligtelser, som opstår, når overdragelsen af et finansielt aktiv ikke opfylder kriterierne for ophør af indregning eller regnskabsmæssigt behandles ved anvendelse af metoden for fortsat engagement. Afsnit 29 og 31 finder anvendelse på måling af sådanne finansielle forpligtelser.

(c) finansielle garantikontrakter som defineret i afsnit 9. Efter første indregning skal en udsteder af en sådan kontrakt (medmindre (a) eller (b) finder anvendelse) måle den til det højeste af:

(i) det i henhold til IAS 37 *Hensatte forpligtelser, eventualforpligtelser og eventualaktiver* opgjorte beløb,

og

(ii) det oprindeligt indregnede beløb (jvf. afsnit 43) med fradrag af eventuelle akkumulerede afskrivninger, som er indregnet i overensstemmelse med IAS 18 *Omsætning*.

(d) tilsagn om at yde et lån til en rentesats, der er under markedsrenten. Efter første indregning skal en udsteder af et sådant tilsagn (medmindre 47(a) finder anvendelse) måle det til det højeste af:

(i) det i henhold til IAS 37 opgjorte beløb,

og

(ii) det oprindeligt indregnede beløb (jvf. afsnit 43) med fradrag af eventuelle akkumulerede afskrivninger, som er indregnet i overensstemmelse med IAS 18.

Finansielle forpligtelser, der klassificeres som sikrede poster, skal måles i henhold til de i afsnit 89-102 nævnte krav til regnskabsmæssig sikring.

AG4 Finansielle garantikontrakter kan antage forskellige juridiske former såsom en finansiel garanti, visse typer remburs, en kreditmisligholdelseskontrakt eller en forsikringskontrakt. Den regnskabsmæssige behandling afhænger ikke af kontraktens juridiske form. Følgende er eksempler på korrekt behandling (jvf. afsnit 2(e)):

(a) Selv om en finansiel garantikontrakt opfylder definitionen på en forsikringskontrakt i IFRS 4, skal udstederen anvende denne standard, hvis den overdragede risiko er væsentlig. Hvis en udsteder af finansielle garantikontrakter på forhånd udtrykkeligt har oplyst, at han betragter sådanne kontrakter som forsikringskontrakter, og har foretaget den for forsikringskontrakter gældende regnskabsmæssige behandling, kan udsteder vælge at anvende enten denne standard eller IFRS 4 på sådanne finansielle garantikontrakter. Hvis denne standard finder anvendelse, skal udsteder i henhold til afsnit 43 første gang indregne en finansiel garantikontrakt til dagsværdi. Hvis den finansielle garantikontrakt blev udstedt til en ikke-nærtstående part i en separat handel mellem indbyrdes uafhængige parter, kan dagsværdien ved indgåelsen forventes at svare til den modtagne præmie, medmindre der er dokumentation for det modsatte. Medmindre den finansielle garantikontrakt ved indgåelsen var klassificeret til dagsværdi gennem resultatet, eller medmindre afsnit 29-37 og afsnit AG47-AG52 finder anvendelse (når overdragelsen af et finansielt aktiv ikke opfylder kriterierne for ophør af indregning, eller metoden for fortsat engagement finder anvendelse), skal udsteder efterfølgende måle den til det højeste af:

(i) det i henhold til IAS 37 opgjorte beløb

og

(ii) det oprindeligt indregnede beløb med fradrag af eventuelle akkumulerede afskrivninger, som er indregnet i overensstemmelse med IAS 18 (jvf. afsnit 47(c)).

(b) Visse kreditrelaterede garantier kræver ikke som forudsætning for betaling, at indehaveren udsættes for og har pådraget sig et tab som følge af, at debitor ikke har foretaget rettidig betaling på det af garantien omfattede aktiv. Et eksempel på en sådan garanti er en garanti, der kræver, at der foretages betaling som følge af ændringer i en bestemt kreditvurdering eller et bestemt kreditindeks. Sådanne garantier er ikke finansielle garantikontrakter som defineret i denne standard og heller ikke forsikringskontrakter som defineret i IFRS 4. Sådanne garantier udgør afledte finansielle instrumenter, og udsteder skal anvende denne standard på dem.

(c) Hvis der er udstedt en finansiel garantikontrakt i forbindelse med salg af varer, skal udsteder anvende IAS 18 til at vurdere, hvornår omsætningen fra garantien og salget af varerne skal indregnes.

AG4A Oplysningen om, at en udsteder betragter kontrakter som forsikringskontrakter, vil normalt fremgå af udsteders korrespondance med kunder og myndigheder og af hans kontrakter, forretningsmæssige dokumentation og årsregnskaber. Forsikringskontrakter er desuden ofte undergivet andre regnskabskrav end dem, der gælder for andre typer transaktioner som f.eks. kontrakter udstedt af banker eller handelsselskaber. I så fald indeholder udsteders årsregnskaber normalt en erklæring om, at udsteder har fulgt de pågældende regnskabskrav.

103B ***Finansielle garantikontrakter*** **(Ændringer af IAS 39 og IFRS 4), der blev udgivet i august 2005, indebar ændringer af afsnit 2(e) og (h), afsnit 4 og 47 og afsnit AG4, indsættelse af et afsnit AG4A og en ny definition af finansielle garantikontrakter i afsnit 9; desuden udgik afsnit 3. Virksomhederne skal anvende disse ændringer for regnskabsår, som begynder 1. januar 2006 eller derefter. Virksomhederne opfordres til at anvende dem tidligere. Hvis en virksomhed anvender disse ændringer for en tidligere regnskabsperiode, skal den oplyse herom og samtidig anvende de hermed forbundne ændringer af IAS 32 og IFRS 4.**

ÆNDRINGER AF IFRS 4

Der er foretaget følgende ændringer: afsnit 4(d), B18(g) og B19(f) er ændret, der er indsat et afsnit 41A, og i appendiks A er der efter definitionen af dagsværdi og før definitionen af finansiel risiko indsat en definition på en finansiel garantikontrakt.

4 Virksomhederne skal ikke anvende denne IFRS på:

…

(d) finansielle garantikontrakter, medmindre udsteder på forhånd udtrykkeligt har oplyst, at han betragter sådanne kontrakter som forsikringskontrakter og har foretaget den for forsikringskontrakter gældende regnskabsmæssige behandling; udsteder kan i så fald vælge at anvende enten IAS 39 og IAS 32 eller denne standard på sådanne finansielle garantikontrakter. Udsteder kan foretage dette valg kontrakt for kontrakt, men valget for den enkelte kontrakt kan ikke omgøres.

41A ***Finansielle garantikontrakter*** **(Ændringer af IAS 39 og IFRS 4), der blev udgivet i august 2005, indebar ændringer af afsnit 4(d) og afsnit B18(g) og B19(f). Virksomhederne skal anvende disse ændringer for regnskabsår, som begynder 1. januar 2006 eller derefter. Virksomhederne opfordres til at anvende dem tidligere. Hvis en virksomhed anvender disse ændringer for en tidligere regnskabsperiode, skal den oplyse herom og samtidig anvende de hermed forbundne ændringer af IAS 39 og IAS 32.**

APPENDIKS A

Definerede termer

Finansiel garantikontrakt En kontrakt, som kræver, at udsteder betaler bestemte beløb som godtgørelse til indehaveren for et tab, som denne pådrager sig, fordi en bestemt debitor ikke foretager rettidig betaling i henhold til de oprindelige eller ændrede vilkår for et gældsinstrument.

APPENDIKS B

B18 Nedenstående er eksempler på kontrakter, som er forsikringskontrakter, hvis overførslen af forsikringsrisici er væsentlig:

…

(g) kreditforsikring, der indeholder bestemmelser om udbetaling af bestemte beløb som godtgørelse til indehaveren for et tab, som denne pådrager sig, fordi en bestemt debitor ikke foretager rettidig betaling i henhold til de oprindelige eller ændrede vilkår for et gældsinstrument. Sådanne kontrakter kan antage forskellige juridiske former, såsom en finansiel garanti, visse typer remburs, et afledt kreditmisligholdelsesinstrument eller en forsikringskontrakt. Selv om sådanne kontrakter opfylder definitionen på en forsikringskontrakt, opfylder de imidlertid også definitionen på en finansiel garantikontrakt i IAS 39 og falder inden for anvendelsesområdet for IAS 32 og IAS 39, men ikke for denne IFRS (jvf. afsnit 4(d)). Hvis en udsteder af finansielle garantikontrakter imidlertid på forhånd udtrykkeligt har oplyst, at han betragter sådanne kontrakter som forsikringskontrakter, og har foretaget den for forsikringskontrakter gældende regnskabsmæssige behandling, kan udsteder vælge at anvende enten IAS 39 og IAS 32 eller denne standard på sådanne finansielle garantikontrakter.

B19 Nedenstående er eksempler på elementer, som ikke er forsikringskontrakter:

…

(f) en kreditrelateret garanti (eller remburs, et afledt kreditmisligholdelsesinstrument eller en kreditforsikringskontrakt), som kræver betaling, selv om indehaveren ikke har lidt et tab ved, at debitor ikke har foretaget rettidig betaling (jvf. IAS 39).

ÆNDRINGER AF ANDRE STANDARDER

Virksomhederne skal anvende følgende konsekvensændringer af IAS 32 (og IFRS 7, såfremt de allerede anvender IFRS 7), når de anvender de hermed forbundne ændringer af IAS 39 og IFRS 4.

IAS 32 *Finansielle instrumenter: Oplysning og præsentation*

Afsnit 4(d) og 12 er ændret som følger:

4 Denne standard anvendes af alle virksomheder på alle typer finansielle instrumenter, med undtagelse af:

…

(d) forsikringskontrakter som defineret i IFRS 4 *Forsikringskontrakter*. Denne standard finder dog anvendelse på afledte finansielle instrumenter, som er indbygget i forsikringskontrakter, hvis det i henhold til IAS 39 kræves, at virksomheden foretager separat regnskabsmæssig behandling af dem. En udsteder skal desuden anvende denne standard på finansielle garantikontrakter, hvis han anvender IAS 39 ved indregning og måling af kontrakterne, men skal anvende IFRS 4, hvis han i overensstemmelse med afsnit 4(d) i IFRS 4 vælger at anvende IFRS 4 ved indregning og måling af de pågældende kontrakter.

12 Nedenstående udtryk er defineret i afsnit 9 i IAS 39 og anvendes i denne standard med den i IAS 39 fastsatte betydning.

…

— finansielt aktiv eller finansiel forpligtelse til dagsværdi gennem resultatet

— finansiel garantikontrakt

— fast aftale

…

IFRS 7 *Finansielle instrumenter: Oplysninger*

Afsnit 3(d) i IFRS 7 og listen over definerede begreber i appendiks A til IFRS 7 er ændret analogt med IAS 32 som angivet nedenfor:

3 Denne IFRS anvendes af alle virksomheder på alle typer finansielle instrumenter, med undtagelse af:

…

(d) forsikringskontrakter som defineret i IFRS 4 *Forsikringskontrakter*. Denne IFRS finder dog anvendelse på afledte finansielle instrumenter, der er indbygget i forsikringskontrakter, hvis virksomheden i henhold til IAS 39 skal foretage separat regnskabsmæssig behandling af dem. En udsteder skal desuden anvende denne IFRS på *finansielle garantikontrakter*, hvis han anvender IAS 39 ved indregning og måling af kontrakterne, men skal anvende IFRS 4, hvis han i overensstemmelse med afsnit 4(d) i IFRS 4 vælger at anvende IFRS 4 ved indregning og måling af de pågældende kontrakter.

APPENDIKS A

Definerede termer

…

Nedenstående udtryk er defineret i afsnit 11 i IAS 32 eller afsnit 9 i IAS 39 og anvendes i denne IFRS med den i IAS 32 og IAS 39 fastsatte betydning.

…

— finansielt aktiv eller finansiel forpligtelse til dagsværdi gennem resultatet

— finansiel garantikontrakt

— finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser, som besiddes med handel for øje

…

Henvisninger, der skal ajourføres, når en virksomhed anvender IFRS 7

Når en virksomhed anvender IFRS 7, skal henvisninger til IAS 32 erstattes med henvisninger til IFRS 7 i nedenstående afsnit, der er tilføjet eller ændret ved det foreliggende dokument:

— IAS 39, afsnit 103B

— IFRS 4, afsnit 4(d) og 41A og afsnit B18(g) i appendiks B (to henvisninger).

IFRIC-FORTOLKNINGSBIDRAG 6

Forpligtelser vedrørende bortskaffelse af elektronisk udstyr

HENVISNINGER

— IAS 8 *Anvendt regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og fejl*

— IAS 37 *Hensatte forpligtelser, eventualforpligtelser og eventualaktiver*

BAGGRUND

1 Ifølge afsnit 17 i IAS 37 hedder det, at en forpligtende begivenhed er en tidligere begivenhed, der fører til den aktuelle specifikke forpligtelse, som ikke har andre realistiske alternativer end at indfri forpligtelsen.

2 Ifølge afsnit 19 i IAS 37 hedder det, at hensættelser kun indregnes, når forpligtelserne skyldes tidligere begivenheder uafhængigt af virksomhedens fremtidige handlinger.

3 EU's direktiv om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), som styrer indsamling, behandling, gendannelse og miljømæssigt fornuftig bortskaffelse af WEEE, bør anerkendes. I direktivet sondres mellem »nyt« og »historisk« affald og mellem affald fra private husholdninger og fra andre kilder. Nyt affald henviser til produkter, der markedsføres efter den 13. august 2005. Alt husholdningsudstyr, der er markedsført før denne dato betragtes i direktivet som ophav til historisk affald.

4 I direktivet hedder det, at udgifterne til affaldshåndtering bør afholdes af producenterne af den type udstyr, der befinder sig på markedet i en periode, der bestemmes i den relevante lovgivning i den enkelte medlemsstat (måleperioden). Ifølge direktivet skal hver medlemsstat oprette en mekanisme, så producenterne bidrager forholdsmæssigt til disse udgifter, »f.eks. i forhold til deres markedsandel per type apparat.«

5 Adskillige begreber i fortolkningsbidraget, f.eks. »markedsandel« og »måleperiode« kan defineres meget forskelligt i den relevante lovgivning i de enkelte medlemsstater. For eksempel kan måleperioden strække sig over et helt år eller blot en måned. Ligeledes kan måling af markedsandele og formlen for beregning af forpligtelser variere i de forskellige nationale lovgivninger. Disse eksempler påvirker imidlertid kun måling af forpligtelsen, som falder uden for fortolkningsbidragets anvendelsesområde.

ANVENDELSESOMRÅDE

6 Dette fortolkningsbidrag fungerer som vejledning for anerkendelse af forpligtelser i producenternes regnskaber vedrørende affaldshåndtering i henhold til EU's direktiv om WEEE, for så vidt angår salg af historiske husholdningsapparater.

7 Fortolkningsbidraget vedrører hverken nyt affald eller historisk affald fra andre kilder end private husholdninger. Forpligtelserne for sådan affaldshåndtering dækkes fyldestgørende i IAS 37. Hvis den nationale lovgivning imidlertid behandler nyt affald fra private husholdninger på samme måde som historisk affald fra private husholdninger, gælder principperne i fortolkningsbidraget ved henvisning til hierarkiet i afsnit 10-12 i IAS 8. Hierarkiet i IAS 8 er ligeledes relevant for andre regler, der medfører forpligtelser på samme måde som udgiftsfordelingsmodellen i EU-direktivet.

PROBLEMSTILLING

8 IFRIC blev bedt om at afgøre, hvad der i forbindelse med bortskaffelse af WEEE er den forpligtende begivenhed i overensstemmelse med afsnit 14, litra a), i IAS 37 ved anerkendelse af hensættelser til udgifter til affaldshåndtering:

— fremstilling eller salg af historiske husholdningsapparater?

— deltagelse på markedet under måleperioden?

— afholdelse af udgifter under udførelse af affaldshåndtering?

KONSENSUS

9 Markedsdeltagelse i måleperioden er en forpligtende begivenhed efter afsnit 14, litra a), i IAS 37. Derfor opstår der ingen forpligtelse for udgifter til affaldshåndtering i takt med, at produkterne fremstilles eller sælges. Da forpligtelsen i forbindelse med historiske husholdningsapparater er kædet sammen med markedsdeltagelse i måleperioden, men ikke fremstilling eller salg af de produkter, der skal bortskaffes, opstår der ingen forbindelse, medmindre der foreligger en markedsandel i måleperioden. Tidspunktet for den forpligtende begivenhed kan også være uafhængig af den pågældende periode, hvor aktiviteterne i forbindelse med affaldshåndteringen udføres, og de dermed forbundne udgifter afholdes.

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT

10 Virksomhederne anvender denne fortolkning for helårsperioder fra og med den 1. december 2005. Der tilskyndes til tidligere anvendelse. Hvis en virksomhed anvender fortolkningsbidraget for en periode, der begynder før den 1. december 2005, oplyser den herom.

OVERGANG

11 Der redegøres for ændringer i regnskabspraksis i overensstemmelse med IAS 8.